

Predsedstvo OK SZDL Velenje

Zaskrbljeni zaradi neuresničenih planov

Na razširjeni 66. seji Predsedstva OK SZDL so osrednjo pozornost posvetili problematiki dela v stanovanjski in komunalni skupnosti. Razlogi za to so predvsem v nerealiziranem prilivu sredstev iz OZD ter zavrnitev predloga povišanja stanarin in cen komunalne oskrbe na sejah zborov uporabnikov, prav tako pa tudi nezadovoljstvo z uslugami DO Vekos in odnosa do družbenega stanovanjskega fonda.

Na seji so ugotovili, da naš bivalni standard prehitava razvoj prebivalstva, da politika cen in drugi ukrepi premalo vzpodbujajo k varčevanju dobrin in njihovi racionalni rabi, da je organizacija in kvaliteta dela pri vzdrževanju stanovanjskega fonda še vedno nezadovoljiva, da so plani prihodkov nerealni, premalo je storjenega za njihovo realizacijo, vse preveč pa je še nedisciplinane in svojevoljnega tolmačenja družbenih dokumentov.

Vse to ogroža kvaliteto življenja, prav tako pa tudi izgradnjo nujno potrebnih objektov za prekrbo z vodo in toplotno energijo ter čistilno napravo. Predsedstvo je zato od IS in strokovne službe SIS materialne proizvodnje zahtevalo, da vložita več naporov za realizacijo planov. Prav tako morata Vekos in strokovne službe pripraviti konkretne predloge za izboljšanje kvalitete in učinkovitosti pri gospodarjenju oz. vzdrževanju fonda, za katerega sta odgovorna. Podprlo je tudi demokratični dialog v skupščinah in zahtevalo, da se na sejah obravnavajo le take točke, o katerih bodo delegati lahko resnično odločali in ne le potrjevali sprejeta dejstva. Predlagalo je, da se v jeseni oceni možnost racionalnejše organiziranosti skupščinskega sistema in znižanje stroškov v skupni porabi.

Po kadrovskih in drugih zadevah je predsedstvo obravnavalo še poziv Republiške konference SZDL za dosledno upoštevanje dokumenta problemske konference o EKOLOGIJ, ENERGIJI IN VARČEVANJU v postopkih sprejemanja zakonov in spreminjanja oz. dopolnjevanja planskih aktov. Ugotovilo je, da se pozivu pridružuje, še zlasti zato, ker je tudi OK SZDL vložila mnogo naporov za nastanek in sprejem takih stališč na republiški problemski konferenci in se zato zavzema za njihovo dosledno upoštevanje. To je tudi dolg do vseh tistih aktivistov in strokovnjakov, ki so se odzvali na poziv in opravili ogromno delo. Brez njihove zagnanosti Šaleška dolina v dokumentu ne bi dobila statusa najbolj ogroženega področja s prioriteto pri zagotavljanju sredstev za saniranje stanja.

Ker Predsedstvo OK SZDL ugotavlja, da se zakonski predlogi oddaljujejo od izvirnih stališč, je nujno, da tudi sama pozove vse člane, organe in organizacije, da se pri svojem delu zavzemajo za dosledno spoštovanje stališč problemske konference o EKOLOGIJ, ENERGIJI IN VARČEVANJU, prav tako pa tudi stališč in sklepov občinske konference o varstvu okolja ter o nadaljnjem razvoju energetike in občini Velenje.

M. B.

Povsem uničeno hmeljišče — Sobotno neurje z dežjem in močnim vetrom, ponekod tudi s hudo točo, je v Sloveniji naredilo ogromno škodo, največ seveda v Prekmurju. V velenjski občini je sobotni dež z vetrom največ škode povzročil na petih hektarjih hmeljišča Erine TOK Kmetijstvo v Metlečah. Veter je celotno hmeljišče do-

besedno zravnal z zemljo. Ves hmelj vrste aurora, ki je dobro kazal, je na tleh in pri Kmetijstvu menijo, da zanj ni pomoči. Ob tem je po prvih ocenah nastalo vsaj za pet in pol starih milijard dinarjev škode. Na sliki: Franc Osojnik, obratovodja TOK Kmetijstvo kaže na uničeno hmeljišče
B. Mugerle

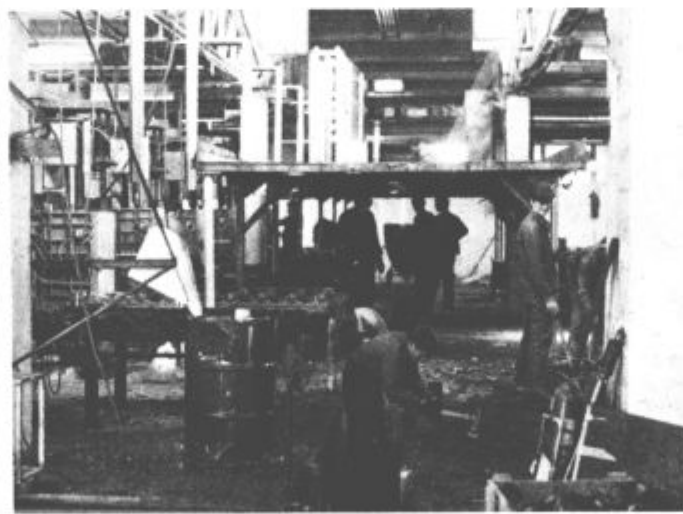
Kolektivni dopust delavcev Gorenja

Redna vzdrževalna dela in nekateri večji posegi

Zaposleni v Gorenjevih tovarnah v Titovem Velenju, v delovnih organizacijah Gorenje Gospodinski aparat, Gorenje Notranja oprema, Gorenje Procesna oprema in Gorenje Elektronika Široka potrošnja, so od 20. julija do 8. avgusta na kolektivnem dopustu.

Dnevi kolektivnega dopusta so, kot je že v navadi, namenjeni za redna vzdrževalna dela na strojih in napravah, v delovni organizaciji Gorenje Gospodinski

liuretanom. Del potrebne nove opreme so izdelali v Gorenju Procesna oprema. V obratu Zamrzovalne omare pa bodo predstavili mlin za mletje plastike.

Dela v obratu Zamrzovalne skrinje, kjer bodo namestili novo tehnologijo (Foto: H. Jerčič)

aparati pa bodo opravili tudi nekatere večje posege, predvsem v tozdih Zamrzovalna in hladilna tehnika. Pralno pomivalna tehnika in Štedilniki v Titovem Velenju.

V tozdu Zamrzovalna in hladilna tehnika bodo v obratu Zamrzovalne skrinje v okviru načrta za povečanje proizvodnje na 1.000 zamrzovalnih skrinj dnevno (v dveh izmenah), namestili novo tehnologijo za polnjenje ohlajenih zamrzovalnih skrinj s po-

V tozdu Pralna in pomivalna tehnika bodo posodobili linijo za izdelavo bobnov za pralne stroje, ki jo bo v prihodnje upravljal programirani logični krmilnik.

V tozdu Štedilniki pa bodo, med drugim, obnovili peč za beli emajl, urejali pa bodo še transportne poti.

Med kolektivnim dopustom bodo v Gorenju opravili tudi nekatere posege v okviru akcije za varčevanje z električno energijo.

Titovo Velenje

142 novih stanovanj

Za 142 družin je bil ponedeljek gotovo eden od najsrečnejših dni v njihovem življenju. Prišli so do ključev, ki jim odpirajo nova stanovanja v objektu 3 AB v soseski Šalek III v Titovem Velenju.

V stanovanjskem objektu, ki ga je zgradil Vegrad, je 142 stanovanj, v njem pa imajo stanovanja naslednje organizacije združenega dela, skupnosti in skladi: sozd REK 49 stanovanj, sozd Gorenje 26 stanovanj, solidarnostni sklad 24 stanovanj, EKO jih

ima 9, ERA 8, Modni salon 4, Vegrad 13, Zdravstveni center 2, Vzgojno varstveni zavod 2, Vekos, Merx in DSSS gospodarskih dejavnosti po enega, dve stanovanji pa so odkupili etažni lastniki.

Ljubno ob Savinji

V nedeljo so na vrsti flosarji

Ljubenski flosarji se bodo konec tedna s svojim »flosarskim balom« predstavili že sedemindvajseti po vrsti. Seveda je to najstarejša turistična in narodopisna prireditve v Gornji Savinjski dolini in nemara še daleč naokrog.

Dolga doba je to, prireditelji pa so v vseh teh letih premagovali najrazličnejše težave, več ali manj v zvezi s pravo vsebinsko predstavitevjo bogatega izročila. Izkušnje starejših in zagnanost mladih sta lani rodila »nov« bal. V tednu pred nedeljskim viškom prireditve se je namreč zvrstilo nekaj zares lepih in zanimivih prireditev.

Tudi letos ne bo veliko drugače, saj so se na Ljubnem odločili še za nekatere novosti. Pričeli bodo že danes, v četrtek, ko se bo v telovadnici osnovne šole pričel vsakoletni namiznoteniški turnir paraplegikov. Pa kar nadaljujmo s športom. V soboto dopolne bosta na vrsti šahovski turnir, letos prvič, obenem pa še vsakoletni odbojarski turnir z ekipami iz vse Slovenije. Prav tako v soboto bo popoldne še kegljaško tekmovanje, v ne-

deljo dopolne pa tradicionalna nogometna tekma za flosarski pokal.

Se nekaj o sami flosarji. Vsekakor bo zelo zanimivo jutri, v petek, ko se bo na ljubenskem trgu pričelo flosarsko rajanje z nastopom domačih pevkin in pevcev, plesalcev in ljudskih godcev. V soboto se bo, ob 20. uri, na prostoru ob Savinji pričelo srečanje z najzvestejšimi obiskovalci bala, posebno presenečenje pripravljajo za pare, ki so se spoznali na balu, pozno v noč pa se bo raztegnil večer s savinjskimi flosarji. V nedeljo, ob 9. uri, bodo za budnico po vsem kraju poskrbeli ljudski godci, povorka se bo pričela ob 14. uri in 30 minut, udiranje flosa s krstom in bogatim programom pa se bo pričelo poldrugo uro zatem. O bogati ponudbi izvirnih domačih jedi, o zabavi in veselju seveda ni treba posebej razpravljati.

Prostorski ureditveni pogoji

Na zadnji preddopustniški seji so člani velenjskega izvršnega sveta med drugim obravnavali prostorske ureditvene pogoje krajevnih skupnosti Lokovica, Podkraj — Kavče, Sentilj in Bečče.

Ti dokumenti bodo javno razgrnjeni, na osnovi njih in seveda pripomb

in pobud delegatov pa bodo kasneje izdelani dokumenti za pozidavo posameznih naselij.

Super model

formula 31

Elkroj

Vzgojno varstveni zavod Velenje

Vseh otrok ne morejo sprejeti

V teh poletnih dneh je organizirano delo v vzgojno varstvenih zavodih precej drugače kot med letom, saj je obiska manj. Odprte so le večje enote. Precej drugačen pa je tudi program dela. Izvajajo poletne oblike, to pa pomeni, da dajejo poudarek predvsem bivanju na svežem zraku, zabavnim zaposlitvam, seveda pa ob tem utrjujejo tudi znanja pridobljena med letom ter se pripravljajo na jesensko obdobje.

Pri delu v poletnem času imajo precej težav, nam je povedala ravnateljica velenjskega vzgojno varstvenega zavoda Majda Gaberšek, saj ob njihovih enotah skorajda ni zelenih površin in sence, ki bi otroke ščitila pred poletno vročino. Prav zaradi tega odpeljejo otroke na sprehode že takoj v jutranjih urah, opoldne, ko postane na prostem prevročje, pa se vrnejo v prostore.

Čas, ko je otrok manj, pa izkoristijo za temeljito čiščenje vseh enot, igral in prostorov in seveda za vzdrževalna dela. Tudi letošnje poletje bodo prebelili nekaj enot.

Vodstvo vzgojno varstvenega zavoda pa namenja v tem času obilo skrbi pripravam na jesensko obdobje. Že v mesecu aprilu

so opravili vpis v vse enote. Na novo bodo sprejeli septembra 480 otrok, to je precej manj, kot je bilo vpisanih. Starši so jih namreč vpisali kar 573. Vseh otrok torej ni bilo mogoče sprejeti. Povedati pa je treba, da otrok ni bilo treba zavračati, saj so starši sprejem sami odklonili, ko so izvedeli, da otrok ne bo sprejet v najbližjo enoto, ampak ga bo treba voziti na Gorico ali v Pesje, kjer je bilo največ prostora.

Vse enote velenjskega vzgojno varstvenega zavoda bodo septembra, tako kot že vsa leta, zasidene preko normativov, skupaj s tistimi, ki bodo obiskovali pravno na šolo izven dnevnega varstva, pa jih bo obiskovalo okoli 2000 otrok.

(mz)

ŽETEV ZAČASNO PREKINJENA — Zadnje dni prejšnjega tedna so se na polja pognali kombajni tudi na našem področju. Žetev dobre letine je začasno prekinilo deževje, ki je v Šaleški in Gornji Savinjski dolini na vso srečo minilo brez uničujoče toče in hujšega neurja, nekoliko več vode na poljih in travnikih pa je bilo še kako potrebno. S soncem se seveda žetev nadaljuje in upajmo, da bo pridelek zares nad pričakovanji.

Odgovor na delegatska vprašanja

O možnem odlagališču jedrskih odpadkov na območju Velenje

Spomladi 1986 je na osnovi pobud posameznih občanov Izvršni svet Skupščine občine Velenje pisno prosil Izvršni svet Skupščine SR Slovenije za odgovor, ali v Velenjskem grabnu, na meji z občino Slovenj Gradec, res tečejo pripravljiva dela za odlagališče jedrskih odpadkov. Ker odgovora na to vprašanje več kakor mesec dni ni bilo, je Drago ŠULEK, predsednik SO Velenje, kot delegat v zboru občin Skupščine SR Slovenije na 3. seji tega zbora, dne 18. 6. 1986 postavil ustno delegatsko vprašanje z isto vsebino, na katerega je dal odgovor predstavnik Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije na 4. seji zbora občin Skupščine SR Slovenije, dne 2. 7. 1986. Bistvo odgovora je bilo, da je JUGEL (Skupnost jugoslovskega elektro gospodarstva) naročila študijo, s katero je določenih v Jugoslaviji 13 makrolokacij za jedrsko odlagališče, med njimi tudi lokacija na meji občin Velenje in Slovenj Gradec, in sicer za nizko in srednje aktivne odpadke. Poudaril je, da gre za študijsko, neterensko raziskovanje, na osnovi katerega bo opravljen prvi širši izbor, o katerem bodo pristojni organi izbranih občin pravočasno obveščeni ter da je vzemirjenje občanov preuranjeno in brez dejanske osnove.

Delavski svet SOZD Elektro gospodarstva Slovenije je na svoji seji dne 26. 11. 1986 sprejel sporazum z Elektroprivredo Hrvatske in z Nuklearno elektrarno Krško o financiranju in izvajanju predhodnih del za skladišče radioaktivnih odpadkov nizke in srednje aktivnosti. Iz vsebine sporazuma je razvidno:

1. Začasno skladišče za radioaktivne odpadke nizke in srednje aktivnosti v Nuklearni elektrarni Krško, s kapaciteto 6.000 dvestolitriških sodov bo napolnjeno v enem letu.

2. Predhodna dela ne bodo samo študijsko-raziskovalna, ampak tudi terenska, vse do izdelave investicijskega programa.

3. NE Krško mora po sklenitvi sporazuma v mesecu dni ustanoviti posebno strokovno službo (8 delavcev) za pripravo in izvajanje predhodnih del, ki so v sporazumu podrobno opisana.

4. K sporazumu lahko pristopijo tudi drugi uporabniki jedrskih materialov, kar pomeni, da lahko predvideno skladišče postane vsesplošno odlagališče jedrskih odpadkov za celotno Jugoslavijo.

Na osnovi navedenega sporazuma smo ugotovili, da je bil odgovor Izvršnega sveta SRS na naše delegatsko vprašanje v zboru občin pomanjkljiv. Zato so skupine delegatov za zbor združenega dela in za zbor občin Skupščine SRS iz občine Velenje in iz občine Slovenj Gradec posredovale dne 15. 12. 1986 Skupščini SRS dve dodatni delegatski vprašanji:

1. Ali je prvi širši izbor lokacij za odlagališče jedrskih odpadkov že opravljen?

2. Če je odgovor pritrdilen — zakaj pristojni organi izbranih občin niso bili o tem pravočasno obveščeni?

Ob teh vprašanjih je bila postavljena tudi zahteva, s katero terjamo, da se območje na meji med občinama Velenje in Slovenj Gradec in širše območje Šaleške doline in Koroške pri izvajanju predhodnih raziskovalnih del izvzame in da se sploh ne proučuje kot možna lokacija za odlagališče jedrskih odpadkov nizke in srednje aktivnosti.

Svojo zahtevo smo utemeljili z naslednjimi argumenti:

1. Obravnavani prostor predstavlja poseljeno področje z intenzivno tržno usmerjeno kmetijsko proizvodnjo.

2. Na območju možne lokacije so pomembni viri pitne vode, iz katerih se napajajo Mežiška, Mislinska in Šaleška dolina, po grobi oceni skoraj 100.000 prebivalcev.

3. V občinah Velenje, Slovenj Gradec in Ravne so prav v zadnjem obdobju zastavljene močne aktivnosti za sanacijo nadpovprečno ekološko ogroženega okolja (Rudnik in topilnica Mežica, Železarna Ravne, Termoelektrarna Šoštanj, Rudnik lignita

zno podlago. Pomanjkanje karkršnihkoli drugih kriterijev pri izbiri makrolokacij je bilo med recenzenti ostro kritizirano.

Ker JUGEL-ova študija ni dala uporabnih rezultatov in ker po drugi strani zmanjkuje prostora v obstoječem skladišču radioaktivnih odpadkov na lokaciji Nuklearne elektrarne Krško, so elektrogosudarstva Slovenije in Hrvatske ter Nuklearna elektrarna Krško sklenile dogovor o začetnih aktivnostih za izgradnjo novega odlagališča (29. 3. 1985) ter nato pripravile samoupravni sporazum o financiranju in izvajanju teh del (26. 11. 1986), ki pa še ni podpisan. V tem sporazumu so predvidene vse potrebne aktivnosti, vključno s terenskimi deli, pri čemer pa bodo slednja aktualna šele po prvem izboru možnih lokacij. NE Krško kreditira dela na novi študiji, ki pa ima glede na izkušnje za JUGEL-ovo študijo bistveno ožji in konkretniji cilj, kar kaže tudi njen naslov: »Ravnanje z nizko in srednje radioaktivnimi odpadki v SR Sloveniji« (slovenski del študije). Delo na tej študiji se je začelo v marcu 1986. V sedanjih študijski fazi sodelujejo na slovenski strani naslednje institucije:

Geološki zavod Ljubljana, Fakulteta za naravoslovje in tehnologijo, Fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, Fakulteta za sociologijo, politične vede in novinarstvo — inštitut za raziskavo javnega mnenja, Filozofska fakulteta — oddelek za ekološko psihologijo, Biotehniška fakulteta — katedra za krajinsko arhitekturo, Seizmološki zavod SRS, Inženirski biro Elektroprojekt, Nuklearna elektrarna Krško ter Institut Jožef Stefan, ki je tudi koordinator.

Dela potekajo vzporedno na slovenski in hrvaški strani, ki je tudi angažirala podobno skupino raziskovalnih organizacij. Po dogovoru je cilj prve faze študije poiskati sprejemljivo lokacijo za odlaganje nizko in srednjih odpadkov iz NE Krško (in ne za vse jugoslovske potrebe). Odločitev o lokaciji bo sprejeta na osnovi primerjave ustreznih možnih lokacij v SRH in SRS, nato pa bo stekel redni lokacijski postopek pred pristojnimi organi.

Glede izbora možnih lokacij Izvršni svet Skupščine SRS Slovenije odgovarja, da je o prvem izboru mogoče govoriti šele, ko bo po vseh kriterijih in postopkih izbranih v Sloveniji približno 20 do 30 možnih lokacij odlagališča. Ta prvi širši izbor lokacij še ni bil opravljen. Do sedaj je bila v okviru slovenskega dela študije kabineto evidentirana 301 možna lokacija. Visoko število kaže na temeljitost pristopa, saj je na situ praktično vsa Slovenija in skoraj vse občine. Med temi 301 lokacijami ni bil vzpostavljen nikakršen prioriteten vrstni red, ker to še ni možno, niti ni bilo predvideno. Z nadaljnjim postopkom izločanja je bilo nato navedeno število skrženo na približno 150 možnih lokacij, tako izločanje pa bo potekalo še naprej.

Iz opisanega razvoja je razvidno, da je do faze prvega izbora še daleč. S tem je dan tudi odgovor na drugi del delegatskega vprašanja. V zvezi z evidentirano 301 možno lokacijo pa je razumljivo, da bi bilo o tem evidentiranju in izrabljenosti obveščati pristojne občinske organe, ko se je pa to število v nadaljnjem postopku izločanja zmanjšalo na polovico ter se še zmanjšuje. Ko pa bo opravljen izbor približno od 20 do 30 možnih lokacij (takrat se bo začelo tudi s prvimi terenskimi raziskavami), bodo pristojni organi občin, ki jih to za-

deva, pravočasno in vsestransko obveščeni. Stališče sodelujočih pri obravnavani študiji je, da mora biti tudi javnost o stanju del na projektu redno obveščena tako preko sredstev javnega obveščanja, kakor tudi na razpravah in strokovnih posvetovanjih. Zato je bil o tem že objavljen obširen članek v časopisu Delo dne 16. 12. 1986. Po tem datumu ni prišlo do sprememb, ki bi terjale novo informacijo javnosti.

Po izredni seji, ki je bila dne 23. 6. 1987 in na kateri so ob razpravi o razvojnih vprašanjih REK SOZD Franc Leskošek-Luka, delegati z vsoto izpostavili tudi bojazen o domnevnih pripravljalnih delih za jedrsko odlagališče na območju Velenje, je delovna skupina (sekretarja skupščine in izvršnega sveta in načelnik občinskega inšpektorata) opravila celodnevni ogled in poizvedovanje in razen opuščene vrtnice in ob njej podrti barake, ni odkrila ničesar. Občinski inšpektorat je tudi prosil za pojasnilo Rudnik Mežica v zvezi z opuščeno vrtnico in dobil naslednji pisni odgovor:

»Rudnik Mežica, TOZD Rudarski obrati in Separacija, katerega glavna dejavnost je pridobivanje svinčvevo-cinkove rude, vrši raziskave z namenom obnavljanja svojega rudnega bogastva v svojem eksploatacijskem prostoru, pa tudi v svojih raziskovalnih prostorih. Območje Velenje, kjer so poznani ostanki starih rudarskih del že iz prejšnjega stoletja, leži v raziskovalnem prostoru Uršlja gora I.

Zanj ima naša delovna organizacija dovoljenje za raziskave svinca in cinka dobljeno od Republiškega komiteja za energetiko SR Slovenije z odločbo z dne 9. 5. 1985 št. 310-04/83-4, po kateri ji je dovoljeno vršiti raziskave na tem prostoru do 31. 12. 1990 leta.

V letu 1986 smo zavrtali na območju Velenje pri Grabnarju dve krajši vrtni izključno za namene navedene v prvem odstavku. O tem smo predhodno seznanili Komite za družbeno planiranje in gospodarjenje Skupščine občine Titovo Velenje z dopisom dne 21. 8. 1986. Naš predstavnik tov. Kušej Janez, dipl. ing. geologije pa je o tem tudi ustno seznanil dne 22. 8. 1986 Občinski inšpektorat in predsednika Izvršnega sveta Skupščine občine Titovo Velenje.

V letu 1987 na tem območju nismo vršili nikakršnih raziskav zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Naši delavci so v tem letu edino pospravili ostanke nasilno podrtih barak, ki so jih neznan storilci narezali in prevrnili na cesto.

V kolikor se v dolini Velenje v tem času opaža kaka tovrstna dejavnost, potem ta ni povezana z Rudnikom Mežica.

Iz vsega navedenega je razvidno, da organi Skupščine občine Velenje ves čas skrbno spremljajo priprave za izbor lokacije jedrskih odpadkov in da zaskrbljenost ljudi sicer ni povsem brez osnove, sirjenje alarmantnih vesti o pripravljalnih delih ali drugih dezinformacij pa nikakor ni na mestu, še zlasti, ker je Skupščina občine o svojih delegatskih prizadevanjih v Skupščini SRS javnost z informacijami v tedniku Naš čas tudi sproti obveščala.

PREDSEDNIK
Skupščine občine Velenje
mag. Drago ŠULEK
dipl. ing. fiz.

Zveza društev VIT Slovenije

10. posvet v Titovem Velenju

Priprave na 10. posvet varnostnih inženirjev in tehnikov Slovenije, ki bo 15. in 16. oktobra v Titovem Velenju, so v polnem teku. Organizatorja posveta sta Zveza društev varnostnih inženirjev in tehnikov Slovenije in Društvo varnostnih inženirjev in tehnikov Velenje, pokrovitelj posveta pa bo sozd Gorenje. Priprave so se pričela že januarja, ko so izvolili iniciativni odbor, izdelali terminski načrt, določili nosilce posameznih nalog in pripravili stroškovnik dvodnevne posveta.

Organizatorji pričakujejo, da se bo posveta v Kulturnem domu v Titovem Velenju udeležilo približno štiristo članov, ki jih bodo namestili tudi v okoliških krajih, predvsem v Topolšici in na Dobrni. Program posveta, na katerega bodo povabili tudi predsednike Zveze sindikatov Slovenije ter predstavnike drugih DVIT in zvez iz drugih republik in pokrajin ter seveda predstavnike družbenopolitičnih organizacij Velenje in še druge goste, je zelo pester in raznolik. Udeležencem bodo pripravili poleg referatov še več strokovnih srečanj, ekskurzij in podobno.

Miroslav Mohorko, predsednik Zveze varnostnih inženirjev in tehnikov Slovenije pravi: »Naslovi referatov in avtorji so že določeni. Udeleženci posveta

iz Titovega Velenja bodo pripravili tri teme — avtomatizacija delovnih postopkov; zaposlovanje invalidnih oseb v Velenju in uporaba pene pri gašenju požarov. Na posvetu bomo spregovorili tudi o letnem poročilu, delovnih nevarnostih, o analizi meritev radioaktivnosti v delovnem in življenjskem okolju, nevarnostih pri uporabi kmetijske mehanizacije, o protipožarnih materialih, prevozu, uporabi in odlaganju nevarnih strupenih snovi ter o spremembi normativov in elektrotehničnih standardov. Pripravili pa bomo tudi srečanje udeležencev z nekaterimi proizvajalci opreme in ogled večjih delovnih organizacij, med njimi Gorenje, Rudnik lignita Velenje, Termoelektrarne Šoštanj in druge.«

B. Mugerle

Mozirje

Nova samoupravna interesna skupnost

Na zadnji seji so člani izvršnega sveta skupščine občine Mozirje dali potrebno soglasje k samoupravnemu sporazumu o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti za pospeševanje proizvodnje hrane in zagotavljanje osnovne preskrbe v občini Mozirje ter k njenemu statutu.

Ustanovna skupščina te interesne skupnosti je bila konec maja s tem pa je na podlagi zakonskih določil prenehal delovati samoupravni sklad za intervencije v kmetijstvu in porabo hrane. Programi skupnosti so

zakonsko opredeljeni kot zadeve posebnega družbenega pomena, zajemajo pa pospeševanje družbeno organizirane tržne proizvodnje hrane, zagotavljanje nemotene osnovne preskrbe in blagovne rezerve.

Bočna

Šolsko poslopje vendarle »rešeno«

Prebivalce Bočne je nekaj let nazaj razburjala usoda poslopja nekdanje šole. Pouka v Bočni namreč ni že od leta 1978, zato tudi osnovna šola Gornji grad ni bila več pripravljena upravljati z zgradbo

Krajani Bočne in okolice so vedno terjali, da do odtujitve šolskega poslopja ne sme priti, zato so predlagali, da se prenese na krajevno skupnost, ki bo zanj poskrbela in ga uporabljala za potrebe svoje dejavnosti. Tudi zato, ker so šolo zgradili po vojni krajani sami. Svet krajevne skupnosti je na svoji pomladanski seji pripravil načrt ureditve zgradbe. Enota vrta in knjižnica sta v stavbi bili že doslej in bosta ostali, prav tako soba za delo mladinske organizacije, en razred bo v bodoče

služil za spominsko sobo, v kateri bo predstavljen splošni razvoj v Zadrečki dolini, čas NOB in dogodki povojnih let, kletne prostore bo uporabljala zelo aktivna osnovna strelska organizacija, poleg bo še skladišče za potrebe Rdečega križa in stanovanje za hišnika. Za vzdrževanje bo skrbel krajevna skupnost skupaj z uporabniki prostorov, zato je brezplačen prenos pravice uporabe šolske stavbe na krajevno skupnost več kot upravičen.

Krajani bodo za nekdanjo šolo poskrbeli sami in preprečili njeno nadaljnje propadanje

»NAS ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štiri-najstrednik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (v. d. direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (v. d. odgovorni urednik), Milena Krstič-Pla-

ninc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtnih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, Cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Br-

zjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 200 dinarjev. Mesečna naročnina 755 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike je 4.530 dinarjev, za tujino 7.670 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročeni rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Gorenje Gospodinski aparati

Do konca leta uresničili prav vse cilje

Zanimalo nas je, kako so v največji Gorenjevi delovni organizaciji, v Gorenju Gospodinski aparati Titovo Velenje, delali in gospodarili v letošnjem prvem polletju. Zato smo obiskali predsednika poslovodnega odbora Ladislava Grdina.

● Kako uresničujete letošnje planske naloge?

— Naša največja letošnja naloga je do konca leta uresničiti sorazmerno visoko zastavljene cilje, ki so bili postavljeni ob upoštevanju razvojnih nalog, ki so pred Gorenjem Gospodinski aparati. Ob ambiciozno zastavljenih ciljih pa nismo bili najbolje pripravljene sprejeti izziv. Dokaz za to je dejstvo, da smo porabili preveč časa, da smo si znotraj delovne organizacije dokazali, kakšne so naše dejanske zmogljivosti in sposobnosti uresničiti zastavljene cilje.

Enega od ciljev, 10 % povečanje produktivnosti dela, na primer, že uresničujemo v 3 tozidih. Zdaj bomo, na osnovi ugotovitev iz analiz, na novo izoblikovali naloge z namenom, da bi tudi v preostalih tozidih dosegli načrtovano povečanje produktivnosti.

● Pomembna naloga je prav gotovo tudi obvladovanje stroškov?

— Do nedavnega je vso nabavno in prodajno funkcijo za našo

delovno organizacijo opravljal Gorenje Commerce. Takšna deljenost ima določene prednosti, pa tudi slabosti. Zaradi težav oziroma slabosti v komuniciranju so podatki, s katerimi razpolagamo, večkrat različni. Posledica tega je, da v celoti še vedno ne obvladujemo stroške, tudi znotraj delovne organizacije same.

Na začetku leta smo sicer izdelali poseben program obvladovanja stroškov, ki žal še ne daje željenih rezultatov. Vemo pa, kje stroški nastajajo in kje so naše največje slabosti. Po kolektivnem dopustu bomo zato okrepiли naša prizadevanja, da bi bolje obvladovali stroške, kar bo bistvenega pomena za še boljše gospodarjenje.

● Kaj pa izboljšanje kakovosti?

— Poudariti moram, da dosega mo za letošnje predvidene planske cilje. Znatno smo izboljšali kakovost naših izdelkov, kar se kaže tudi v bistvenem zmanjšanju števila posegov v garancijski dobi. Ostaja pa, razumljivo, tudi za naprej še veliko nalog tudi na

Ladislav Grdina, predsednik PO Gorenje Gospodinski aparati

področju kakovosti. Prizadevali si bomo, da tudi v drugem polletju zagotovimo nadaljnje izboljšanje kakovosti.

● Ob tem morda še besedo, dve o tipizaciji in standardizaciji gospodinskih aparatov?

— Tudi tipizacija in standardizacija gospodinskih aparatov sta pomembno delo. Dosegli smo sicer napredek, žal pa smo nadalje povečali število izvedenk. Rast števila izvedenk moramo zaustaviti, predvsem tudi z namenom, da zmanjšamo stroške, povečamo kvaliteto izdelkov in razbremenimo delavce, ki delajo v razvoju, da se bodo lahko v kar največji meri posvetili pravi razvojnim nalogam.

● Začenjate s tehnološko modernizacijo?

— Pomemben napredek smo v Gorenju Gospodinski aparati dosegli v zadnjem času na investicijskem področju. Opredelili smo program tehnološke modernizacije v vseh tozidih in določili vrstni red, kar zadeva pomembnost in zahtevnost del, in to na osnovi posebnih meril, pri čemer

smo zlasti upoštevali pomembnost posameznih del.

S tem je dana osnova za uresničevanje programa tehnološke modernizacije, ki ga bomo začeli uresničevati v letošnjem drugem polletju in ga s pospešenim tempom nadaljevali tudi v prihodnje.

● Kako ocenjujete akcijo »Predlagaj nekaj koristnega!«, ki ste jo letos znova izvedli?

— Omeniti moram, da je bila v letošnjem prvem polletju na področju inovacijske dejavnosti sprožena akcija »Predlagaj nekaj koristnega!«, ki je dala veliko pozitivnih rezultatov. V akcijo se je vključilo okrog 70 % delavcev Gorenja Gospodinski aparati, veliko predlogov pa je takšnih, ki bodo, ko bodo uresničeni, prispevali k povečanju produktivnosti, zmanjšanju stroškov proizvodnje in izboljšanju delovnih pogojev delavcev. Mislim, da bo akcija vplivala na izboljšanje razmer v delovni organizaciji.

● In še to: kako se v Gorenju Gospodinski aparati prilagajate potrebam in zahtevam trga?

— V letošnjem drugem polletju se bomo še bolj kot smo se v prvem prilagajali potrebam trga. To smo si prizadevali že doslej, vendar ne povsod enako uspešno. Glavna naloga v naslednjih mesecih je nadalje izboljšati izpelnjo v izvoz, se pravi narediti kar največ gospodinskih aparatov, ki jih bo mogoče prodati na tujem, in se kar najbolj prilagoditi potrebam in zahtevam trga.

Nadaljnja pomembna naloga je tudi zmanjšanje zalog oziroma zmanjšanje stroškov zalog, kar je posebej pomembno spričo začetka tehnološke modernizacije. Se pravi, da bomo morali nadalje zmanjšati zaloge vhodnih materialov, polizdelkov in končnih izdelkov ter proizvajati resnično tisto, kar tržišče potrebuje!

Delegatska vprašanja in odgovori

Odgovor na zahtevek komiteja Aleksandru Viharju

Že od nastanka vseh sporov na relaciji VIHAR—DOLINŠEK—KOREN in oddaljenega VIDEMŠKA, zastopam VIHARJEVE, tako da mi je problem z vseh strani dobro znan in vam na prošnjo ALEKSANDRA VIHARJA odgovorjam na vaš dopis naslednje:

Vso to zmedo in paniko okoli ceste dejansko podpihujejo drugi, ki se na ta način izživljajo, DOLINŠKI pa jim nasedajo in se podajajo v razne sodne postopke, ki jih zapovrstjo izgubljaajo. Prav tako tudi VIDEMŠKI, katerih hči je poročena z BOGOMIRJEM DOLINŠKOM.

S pravno močno sodbo tukajšnjega sodišča opr. št. P 15/82 je naloženo zakoncem DOLINŠEK, da morata odstopiti 1,5 metra svojega zemljišča za skupno (sicer v naravi že obstoječo) cesto. Z drugo pravno močno sodbo pa je imenovanima naloženo, da morata odstraniti nasad žive meje, ki sega v cestno telo.

Geometrijske meritve so pokazale, da VIHARJEVI že ves čas dajejo od svojega zemljišča 1,5 metra za skupno cesto, medtem ko se DOLINŠKOVI temu upirajo in bi radi svoj delež za to cesto potisnili na zemljišče VIHARJEVIH in sicer tako, da naj bi VIHARJEVI odstranili svojo škarko, ki stoji tam že več kot 25 let, ko DOLINŠKOVIH sploh še ni bilo v tem kraju in so bili v tem delu Beve edini prebivalci VIHARJEVI.

Ko torej omenjate »prizadete krajane KS Beve«, se morate omejiti samo na prej navedene stranke in med prizadete vsekakor sodijo tudi VIHARJEVI.

V nadaljevanju omenjate ustanovitev dveh dostopnih poti.

S to idejo je svoj čas prišel na dan zastopnik DOLINŠKOVIH in očitno ste se tega nalezli tudi vi.

Dovoljujem si omeniti, da se mojim strankam, pa tudi meni osebno, zdi ustanovitev dveh dostopnih poti za samo tri hiše, ki stojijo takorekoč strnjeno, popolni nesmisel in nagajanje DOLINŠKOVIH, ki bi radi tako »zbrisali« omenjeno škarko VIHARJEVIH.

Ali si lahko predstavljate dve vzporedni cesti, drugo ob drugi, ki se med seboj po eni strani dotikata? To bi bilo za »PAVLHO«!

VIHARJEVI so za to, da se sedanja cesta (potem, ko bodo DOLINŠKOVI dali svoj delež — 1,5 metra zemljišča), ki je že odkar so DOLINŠKOVI in KORENOVI tam naselili v obojestranski vsakodnevni rabi, proglasi za krajevno cesto, se opremi s prometno signalizacijo in določi način uporabe tako kot za vse ostale javne ceste.

DOLINŠKOVI se temu upirajo in so torej oni tisti, ki zadevo napihujejo in zavajajo upravne organe. Obrt ALEKSANDRA VIHARJA ni nekakšno motenje služnostne pravice na (sedanji) dovozni poti. Po tej poti se namreč vozijo vsi, ki tam stanujejo, pa tudi njihovi obiskovalci (prijatelji, sorodniki), pa tudi stranke ALEKSANDRA VIHARJA in stranke BOGOMIRA DOLINŠKA, ki goji in prodaja rože. Kadar DOLINŠKOVI ali KORENOVI dobe kurjavo, pa tovrstni obrača na dvojnišči VIHARJEVIH, ki temu ne nasprotujejo.

Poemtakem gre za vzajemno služnost, ki se izvaja že vrsto let, zato je sedaj nesmisel kazati s prstom samo na ALEKSANDRA VIHARJA oziroma VIHARJEVE.

V vašem dopisu tudi žugate ALEKSANDRU VIHARJU z možnostjo odvzema obrti, če ne naredi svoje dovozne poti izven že obstoječe poti, ki

je kot sami pravite, v skupni služnosti. Če je tako, da je ta sedanja cesta v skupni služnosti, zakaj naj bi ALEKSANDER VIHAR ustanovil posebej še eno dovozno pot in komu na lju-bo?

Omenjate tudi, da bi moral ALEKSANDER VIHAR pridobiti soglasje uživalcev služnostne pravice in celo od KS Beve (?) za razširitev služnosti na tej cesti za potrebe njegove obrtne dejavnosti. Le kaj ima pri tem opraviti KS Beve, ko ta cesta zaenkrat ni proglašena za krajevno cesto! In če že omenjate pridobitev soglasja uživalcev te ceste, potem bi moral tudi BOGOMIR DOLINŠEK pridobiti za komuniciranje s svojimi strankami VIHARJEVO soglasje.

Za zaključek pa še tole:

ALEKSANDER VIHAR opravlja svojo obrtno dejavnost povsem legalno na kraju, kjer ima svojo obrtno delavnico. Zato civilno pravni spori, ki jih imajo stranke med seboj, sodijo v izključno pristojnost sodišča (ki je o tem že pravno močno odločilo v škodo DOLINŠKOVIH). Zato nimate pravice dajati tem zadevam nekakšno »politično obeležje« in takó nalagati ALEKSANDRU VIHARJU karkoli od tistega, kar naštevate v svojem dopisu. Če poznate obrtni zakon (Uradni list SR Slovenije, št. 15/1986), je v členih 89, 90 in 91 taksativno navedeno kdaj in zakaj samostojnemu obrtniku lahko preneha pravica do opravljanja obrtne dejavnosti. V tem zakonu ni niti besede o tem, na kar se sklicujete v svojem dopisu. Če bi uporabili tam navedene grožnje, bi bilo to nezakonito in bi vas privedlo na zatožno klop.

Iz vsebine vašega razpisa je razbrati, da ste uporabili samo informacije DOLINŠKOVIH, namesto da bi povprašali tudi VIHARJEVE, ki so bolj spravljivi. Pa ne zato, ker so moja stranka, ampak zato, ker je to res. Privolili so, da navedena cesta postane krajevna, kar bi bila edina realna rešitev, pa se DOLINŠKOVI temu nagajivo upirajo.

Zato vam priporočam, da svoja prizadevanja usmerite na DOLINŠKOVI in jim obenem svetujete, naj se čimprej odrežejo škodljivih stranskih vplivov, ki jih po nepotrebnem izcrpavajo — ne le finančno, ampak tudi živčno.

Posebno poglavje v teh dogajanjih pa predstavljata zakonca VIDEMŠEK, ki imata domačijo zunaj obravnavanega naselja, in ki pravzaprav nimata kaj opraviti pri navedeni cesti. Njuna zemljiška parcela sploh ni vezana na to cesto, saj imata neposredni dovoz — izvoz preko ostanka bivše magistralne ceste Celje—Titovo Velenje. Zato sta zgubila »cestno pravdo« zoper VIHARJEVE. Tem je znano, da VLADO VIDEMŠEK vlaga proti njim izmišljene kazenske ovadbe in jih celo tožari na tukajšnjem Občinskem komiteju ZKS, kamor je bil ALEKSANDER VIHAR vabljen, pa iz tega ni bilo nič, ker partija res nima pri tem kaj opraviti.

Gradivo, ki sem ga posredoval, lahko najdete v sodnih spisih tukajšnjega sodišča.

Odvetnik
Vekoslav Tanko
Saleška 16, Titovo Velenje

Delavska univerza Velenje — varnostno izobraževanje

V korak s potrebami združenega dela in obrtnikov

Podatek, da je varnostno izobraževanje tako številčno kot raznovrstno in po obsegu programov v naši občini v porastu pove, da se varnostna kultura delavcev in organizatorjev dela vendarle dviga. Čeprav številne nezgode pri delu tega dejstva v celoti ne potrjujejo, pa strokovnjaki v službah za varstvo pri delu, kadrovske službe ter inšpektorji dela ugotavljajo, da je pripravljenost za periodično izobraževanje delavcev, ki opravljajo, vodijo ali nadzorujejo dela, kjer je nevarnost za zdravje in življenje, v porastu. Koristno je obnoviti znanje s tega področja in spoznati novosti na področju normative in zakonske ureditve.

Pri Delavski univerzi Velenje so v obdobju januar—julij organizirali (tudi v sodelovanju s službami za varstvo pri delu ter kadrovske službe) in centri za izobraževanje delavcev v OZD) preko 50 tečajev iz varstva pri delu in požarne varnosti, pri čemer je bila novost podajanje snovi s praktičnimi demonstracijami in inštrukcijami na delovnih mestih. Organizirali so tudi nekaj večdnevni seminarji za pridobitev specifičnih znanj s tega področja, najpomembnejša novost pa sta bila gotovo dva 65-urna seminarja za odgovorne delavce za varstvo pred požari. Več kot tisoč delavcev v procesu dopolnilnega izobraževanja za bolj varno delo pa mi le odraz zakonske zahteve. V delovnih kolektivih se zavestno odločajo o potrebnosti stalnega usposo-

bljanja in motiviranja zaposlenih za zmanjševanje posledic nezgod in obolenj, saj menijo, da je v zmanjšanju tovrstnih materialnih stroškov lep delež dohodka. Gre pa tudi za še pomembnejše dejstvo, za humanizacijo dela ter preprečevanje posledic težih poškodb, invalidnosti in večanje humanizacije dela.

Žal pa ugotavljajo pri Delavski univerzi, da se je zanimanje delavcev (verjetno pa nosilcev obrti) zaposlenih pri obrtnikih za to vrsto koristnega izobraževanja zmanjšalo. Število naročil je upadlo, čeprav se število zaposlenih v obrtnem sektorju povečuje, prisotna pa je tudi fluktuacija. Na neresen odnos so opozo-

ri li že izvršilni organi Obrtnega združenja Velenje, o problematiki, povezani z delovno usposobljenostjo pa so v tem obdobju nekajkrat razpravljali pri sindikatu delavcev zaposlenih v obrti. Sklad za izobraževanje delavcev obrtnikov, ki ima sedež v Zalcu, ni racionalno izkoriščen in tako

odtekajo namenska sredstva drugam.

Za jesensko obdobje pripravljajo na oddelku varnostnega izobraževanja nove tečaje iz varstva pri delu, ki bodo aktualizirani glede na zadnje novosti zakonodaje in glede na znane posledice slabega znanja in usposobljenosti za varno delo. Za predavatelje bodo tudi v bodoče angažirali sposobne specialiste, članke društva varnostnih inženirjev, požarnovarnostne, prometne, strokovnjake s področja ekologije, zdravstvenega varstva in raznih tehnoloških procesov.

Novost na tem področju je tudi določba Pravilnika o pooblaščenih ustanovah, ki izvajajo naloge na področju varstva pri delu (vključno izobraževanje), ki omejuje možnost izobraževanja »komerkoli«. To zahtevno nalogo bodo lahko poslej izvajali le tisti (pravilnik je že v veljavi), ki bodo izpolnjevali s tem pravilnikom določene pogoje.

Delavska univerza Velenje in Društvo varnostnih inženirjev iz Titovega Velenja bosta ta pogoj izpolnjevata še naprej izpolnjevala s posredovanjem strokovnih tem, aktualnega načina podajanja snovi in v sodelovanju z naročniki. To je tudi naloga obeh organov in želja, da bi svoje poslanstvo kar najbolje opravila.

Jože MIKLAVC

Gorenje Mali gospodinski aparati Nazarje

Produktivnost povečali za 8 odstotkov

432 zaposlenih v delovni organizaciji Gorenje Mali gospodinski aparati Nazarje, ki so ustvarili v prvem polletju 5 milijard 147 milijonov dinarjev celotnega prihodka, je zadovoljnih s polletnimi rezultati dela in gospodarjenja.

Izzdelali so 537.664 malih gospodinskih aparatov oziroma v povprečju 3.953 aparatov na dan. Polletno proizvodnjo so, v primerjavi z obdobjem januar — junij 1986, povečali za 5 %, dnevno pa celo za 12 %. Za prodajo na tehnološko najzahtevnejša tuja tržišča pa so do konca junija naredili 271.763 malih gospodinskih aparatov; tudi letošnja izvozna proizvodnja je preselila lanskobletno.

V Gorenju Mali gospodinski aparati Nazarje so, v primerjavi s

prvimi šestimi meseci lani, povečali produktivnost za 8 %, sicer pa so uresničili vse za letošnje prvo polletje zastavljene cilje.

Omeniti velja, da so v tej Gorenjevi tovarni v Nazarjah prešli pri proizvodnji rezalnih strojev in kavnih mlinčkov s tekočih trakov na integrirana delovna mesta, ker je pomembno vplivalo na dvig produktivnosti. Proizvodnjo rezalnih strojev, na primer, so tako v letu dni povečali kar za 23 %.

Sicer so dokaj uspešno uresničevali naloge, ki so si jih zapisali v program za doseg kar najboljših rezultatov dela in gospodarjenja. Produktivnost so povečali za 5 % več, kot so načrtovali, zmanjšali pa so tudi stroške proizvodnje na enoto proizvoda, in sicer pri polimerih, lak žici in paličastem jeklu.

Te dni so delavci Gorenja Mali gospodinski aparati Nazarje, izjemno vzdrževalcev, na kolektivnem dopustu. V tem času bodo v tej Gorenjevi tovarni v Nazarjah v Montazi uredili nova integrirana delovna mesta za proizvodnjo kavnih mlinčkov, v Strojnem obratu pa bodo generalno obnovili avtomatsko stiskalnico.

VSAK PO SVOJE — Počitniške in dopustniške dni preživljajo otroci in starši v skladu s svojimi potrebami, željami in letos še posebej — v skladu z možnostmi. Izbrani imajo manj izbrani na morje, drugi kam na deželo, večina tretjih pa ostaja kar lepo doma. Za otroke so v redkih spodbudnih primerih poskrbeli za počitniško varstvo, sicer pa so prepuščeni dvorišču, igrišču, reki, jezeru, bazenu in prav to je zadnje vroče dni prava gneča. Tudi na bazenu v Šoštanju.

Pri Stoparjevih v Šmartnem ob Paki

»Vsega ne smeš računati, pa imaš dohodek«

Čas kislih kumaric in vse pogostejši članki v naših časopisih o upadanju in velikih težavah mlečne proizvodnje so nas spodbudili, da smo poklicali na Erino zadržno enoto v Šmartnem ob Paki. Hoteli smo namreč obiskati kmeta, ki se s to proizvodnjo ukvarja, da bi se prepričali, kako je s tem. »Kar k Stoparjevim stopite. So skrbni gospodarji, dobri mlečni proizvajalci, prijetni gostitelji,« je povedal glas na drugi strani telefonske žice.

Prav. Stopili smo do Trniških kot jim pravijo domačini. Najprej nas je »pozdravil« vonj po pravkar pečnem kruhu v krušni peči, s katerim se je mudila gospodinja Angela. V kuhinji pa sta nas pozdravila »ta mlada Dorica in gospodar Edi. Beseda je dala besedo, kot radi rečemo, in pripoved o tem, kako kmetujejo, kaj bi spremenili v kmetijstvu, če bi lahko, je stekla. Prav tako so nam razkrili svoje načrte in proizvodne dosežke. Hkrati s tem pa smo ugotovili, da se kljub težavam dobra volja drži kar vseh pri hiši. »Čez noč se ne da nič spremeniti. Sicer pa je tako — kamorkoli se obrneš, povsod naletiš na takšne ali drugačne težave. Brez muje se še človek ne obuje — ta pogovor drži kot pribito. No, bo že kako šlo,« je opisal trenutno stanje v kmetijstvu gospodar Edi. K temu je dodal še to, da če bi delali osem ur na dan, bi presneto slabo kazalo. Ob tehtanju cene končnega izdelka in reprodukcijskega materiala, ki ga kmet rabi za dobro letino, bi se gotovo ta prevesila

v prid slednjega. »Računati vsega ne smeš, pa imaš dohodek,« je komentirala Dorica. Pridne roke, veselje do zemlje, dela nasploh, usmerjena proizvodnja, kooperantska vez z zadrugo in rezultati so tu — 12 tisoč litrov mleka so pridelali lani, pred tremi leti naredili nov hlev, posodobili proizvodnjo, skratka. »Pri tem ne nameravamo ostati. Radi bi še kaj, da ne bi šlo vse skupaj v nič. Nikoli namreč ne veš kakšna bo letina. Dela skozi celo leto tako, da bi v jeseni dobora napolnil kašče. Ko pa spravljaj pridelek, je stvar včasih drugačna,« je nadaljevala gospodarja razmišljanja Dorica. Kmetje pravijo, da se v tem trenutku še najbolj izplača proizvodnja hmelja. Toda pri Stoparjevih bodo vztrajali zaenkrat še pri tem, kar so si s trudom ustvarili pred leti — pri mlečni proizvodnji. »Veliko načrtov imamo. Če bomo vse uresničili? To nihče ne ve. Pa saj je tako, da načrtov danes skorajda ne smeš imeti, saj se ti kaj radi izjalovijo. Ker nam je letos čreda v hlevu precej upadla, si se-

veda želimo v prihodnje veliko dobrih molznic,« je še dodala.

Stoparjeva kmetija meri čez sedem hektarjev z gozdom vred. Na dobri polovici obdelovalne zemlje raste predvsem krma za živino.

Na dan smo, seveda z besedami, »privlekli« še kaj drugega. Med drugim tudi to, da bi moral imeti kmet srednješolsko izobrazbo, če bi hotel s časom in razvojem na področju kmetijstva naprejši. Kajti, tudi tu se stvari hitro spreminjajo. Nazadnje smo se ustavili še pri nasledstvu: »Predal bom mladim. Seveda, če bodo dobro plačali,« se je znova pošalil gospodar Edi.

Ob koncu našega obiska smo se radi odzvali vabilu Dorice, ki nam je razkazala »bogastvo« Trniških. Res, človek ima kaj videti: sodobno urejen hlev, v katerem so stene obložene s keramičnimi ploščicami, dobro rejene molznice in še bi lahko naštevali. Naša »vodilnica« zadovoljstva in veselja seveda ni mogla skriti. Pa zakaj bi ga.

Nekateri pa res znajo, smo zatrjevali samim sebi, ko smo se s polovico še toplega, dišečega, doma pečene kruha spuščali po klanecu navzdol. Stoparjevi zagotovo sodijo mednje. Prepričani smo, da bo ob takšnih načrtih, skrbnem gospodarjenju in pridnosti njihova proizvodnja še uspešnejša.

— tap —

Krajevna skupnost Lokovica

S podpisom listine še okrepili sodelovanje

S krajšim kulturnim programom, ki so ga pripravili moški, ženski pevski zbor in recitatorji, ter s podpisom listine o trajnem prijateljskem sodelovanju na kulturnem, športnem ter družbenopolitičnem področju s krajevno skupnostjo Zavodnje, so krajanje Lokovice prejšnjo nedeljo proslavili svoj praznik. Praznujejo ga v spomin na 27. julij, leta 1943, ko je okupator odpeljal v celjski stari pisker 40 domačinov, od katerih se po končani vojni nihče ni vrnil na svoj dom. Na nedeljskem praznovanju ni so predali svojemu namenu pomembnejše pridobitve. Kljub vsemu pa bodo s podpisom listine bogatejši za stvari, ki jim v drugih krajevnih skupnostih Šaleške doline manjajo premalo pozornosti — medsebojnemu sodelovanju, izmenjavi izkušenj, ... S tem pa so okrepili že sicer dobro dosedanje medsebojno sodelovanje.

Ob tej priložnosti je predsednik sveta krajevne skupnosti Lokovica Viktor Glavnik med drugim predstavil referendumski program ter prizadevanja krajanov za uresničevanje zapisanih nalog, saj »s pičlimi sredstvi, brez udarniškega dela, slednjih ne bi naredili. Uspešni bomo tudi v prihodnje, če bomo k nalogam pristopili složno, enotni, z veliko merostropnosti ter dobre volje.«

Brez želja, hotenj, potreb niso tudi krajanje največje krajevne skupnosti v velenjski občini. O njih je vsem zbranim spregovoril predsednik sveta krajevne skupnosti Zavodnje Franc Brglez. Seveda se ob tem ni mogel izogniti problemu varstva okolja in pozval krajanje Lokovice, da se jim v njihovih zahtevah po zdravem življenju pridružijo.

Ob koncu nedeljske slovesnosti so podelili še krajevna priznanja za marljivo delo v organih, organizacijah in društvih. Prejeli so jih: Fanika Jurjevec, Franc Dobnik, ženski ter moški pevski zbor domačega prosvetnega društva, temeljna organizacija šoštanjskih termoelektrarn Vzdrževanje ter kulturno društvo Zavodnje. Ob tej priložnosti so krajanje pripravili tudi razstavo li-

kovnih del domačina Miša Skornška.

Veselili so se torej krajanje Lokovice prejšnjo nedeljo. Še bolj veseli bodo gotovo čez dober mesec, ko naj bi predali svojemu namenu posodobljena odcepa v

Predsednika krajevnih konferenc SZDL obeh krajevnih skupnosti nista mogla skriti zadovoljstva

dolžini dveh kilometrov od Draja do Zapuška, naložbo so ovrednotili na približno 14.861 tisoč

dinarjev, ter Čremožnik — Anclin ovrednoteno na okoli 9.375 din. Obe bodo posodobili predvsem s sredstvi samoprispevka, nekaj s primaknile tudi delovne organizacije. Vendar brez udarniškega dela krajanov vse to za naložbo ne bi zadostovalo.

Pa tudi sicer so Lokovičani v svojem referendumskem programu namenili največ prostora ureditvi komunalnih vprašanj. Od zastavljenih ciljev so doslej uspeli posodobiti nekaj več kot dva kilometra ceste Križnik — Penk. 648.980 dinarjev jih je veljala postavitev treh pokritih avtobusnih postajališč — zanje so les darovali krajanje —, asfaltirano večnamensko športno igrišče pa sedaj

s pridom uporabljajo kar vsi krajanje — od nekoliko starejših do najmlajših. Kar nekaj denarja pa so med drugim morali nameniti še za vzdrževanje makadamskih cest ter doma gasilcev in družbenopolitičnih organizacij.

Tudi do konca tega srednjeročnega obdobja ne bodo smeli stati križem rok, če hočejo vse zapisano tudi uresničiti. Do leta 1990 naj bi namreč posodobili krajevni cesti Šaleška magistrala — Donik, Šaleška magistrala — Sevnikar — Robotnik, opravili nekatera obnovitvena dela na domu družbenopolitičnih organizacij, že v tem času se marljivo pripravljajo na začetek del za ureditev kanalizacije. Krajanje so optimisti. Pravijo namreč, da so doslej vsak z referendumom zbrani dinar znali vnovčiti. Če ga bodo oplemenitili še z veliko udarniškega dela, uspehi resnično ne bi smeli izostati.

Nedeljske slovesnosti se je udeležilo precej gostov

Gornja Savinjska dolina

Lepši časi za Luče in Solčavo!

V moziški občini že vrsto let več ali manj uspešno skrbijo za hitrejši razvoj manj razvitih krajevskih skupnosti Solčava in Luče, ki sta poleg tega še obmejni. Še posebej zavzeto so se te problematike lotili v lanskem in letošnjem letu. Veliko dela v zvezi s tem je opravila zlasti posebna komisija za hitrejši razvoj nerazvitih območij v moziški občini, ki jo je imenoval izvršni svet. Člani komisije so temeljito proučili problematiko in pripravili nekaj pomembnih dokumentov. Med nje vsekakor sodi pregled sedanjih in predvidenih vlaganj v obe manj razviti krajevni skupnosti za lansko, letošnje in prihodnje leto, prav tako pomembna pa je ocena pogojev in možnosti za hitrejši razvoj področij Luče in Solčave.

Prvi pogoj za hitrejši razvoj je prav gotovo znanje, kar za manj razvita področja še posebej velja, tudi zato, ker prav tu ustreznih kadrov najbolj primanjkuje. Problem je tudi v tem, da je to zaprt področje in hitrejšje menjave kadrovske sestave ni moč pričakovati. Edino sprejemljivo torej je, da razvoj gradijo na mladih iz domačih krajev. Seveda morajo njihovo šolanje in izobraževanje primerno usmerjati in spremljati,

da bi se usposabljali za dejavnosti, značilne za to področje. Graditi je torej treba na lastnih kadrovskih možnostih, kar je razumljivo dolgoročno naloga, glede na sedanji tempo razvoja in možnosti pa zelo vzpirljiva. Možnosti pridobivanja kadrov od drugod so na tem področju hudo omejene. Za primerjavo nekaj števil. Ob zadnjem popisu je na področju obeh krajevskih skupnosti živel 2.312 prebivalcev, od tega 1.249 (54 odstotkov) vzdrževanih ali upokojenec. Redno zaposlenih je bilo 407 občanov, od tega le 152 v domačem kraju.

Glede na naravne danosti so razvojne možnosti v gozdarstvu, v živinoreji, v drobnem gospodarstvu in seveda turizmu, za katerega pa že dolgo vemo, da je lepa narava premo, da je potrebno še kaj več, stanje pa je iz dneva v dan slabše. Tudi finančne možnosti za hitrejši razvoj so pičle. Vlagajo le gozdarji in kmetji, seveda zaradi uresničevanja svojih načrtov, ostale nosilce je treba naravnost siliti, pa še tu je izkupiček bolj slab. Poseben problem so kriteriji za opredeljevanje manj razvitih območij. Manj razvita so namreč področja, ki na številnih pomembnih področjih

ne dosega 50 odstotkov republiškega povprečja. Cilj je torej, da bomo imeli po letu 1990 na eni strani družbo s 100-odstotnim standardom, na drugi pa družbo s polovično urejenim družbenim življenjem.

Dejstva so torej takšna kot so in večjih razvojnih preskokov preko noči ne kaže pričakovati. Pomembno seveda je, da se razvoj pospešuje, o čemer pričajo sedanja in predvidena vlaganja na najrazličnejših področjih. Ob tem so sestavljalci ocene razvojnih možnosti Luče in Solčave opredelili vrsto nalog, ki so predpogoji napredka. Zajemajo šolstvo in izobraževanje, pridobivanje prepotrebni in že dogovorjenih projektov, boljše kreditne pogoje, končno ureditev mejnega prehoda Pavličovo sedlo, raziskovalno dejavnost, ceste, telefon, javno obveščanje in podobno, zelo pomembne pa so naloge na področju turizma, katerih uresničitev naj bi pospešila posebna študija o razvoju turističnega gospodarstva v Gornji Savinjski dolini, ki jo pripravljajo. Upajmo, da od vsega ne bodo ostale le mrtve črke na papirju, kot se je doslej največkrat dogajalo.

J. P.

Stoparjevi so resnično skrbni gospodarji

Luče ob Savinji

Priznanja ob krajevnem prazniku

V nedeljo so praznik krajevne skupnosti slavili prebivalci Luče ob Savinji. Ob tej priložnosti so pripravili kulturno in zabavno prireditev, ki sta jo dopolnila skupina Rendez vous in ansambel Dobri znanci s pevcema.

Na priložnostni slovesnosti so podelili tudi priznanja krajevne skupnosti. Prejeli so jih temeljna

organizacija Gozdarstvo Luče za uspešno sodelovanje pri razvoju krajevne skupnosti, zakonca Zu-

panc in Raduhe za dolgoletno uspešno vodenje krajevne organizacije Rdečega križa, Avgust Breznik iz Luče za aktivno delo v organizacijah in društvih ter Franc Šulek, ki ima veliko zaslug za razvoj krajevne samouprave.

Logarska dolina

Že peti pionirski planinski tabor

Velenjsko planinsko društvo vsako leto prireja letni planinski tabor za pionirje planince vseh velenjskih osnovnih šol. Namen tabora je seveda pridobivanje osnov planinstva, zato so se pionirji in pionirke letos že petič zapovrstvo zbrali v Logarski dolini ob vznožju visokih gora in v sedmih dneh opravili precej zahtevnih tur. Ob tem seveda ne kaže pozabiti, da mladinski odsek planinskega društva Velenje skoraj vsako leto pripravljata tudi planinsko šolo za učence osnovnih šol. Ker je ta šola na vrsti pozno jeseni ali zgodaj pomladi, so mladi planinci več ali manj vezani na prostore doma na Paškem Kozjaku, zato svoje znanje praktično utrdijo in dopolnijo na taboru v Logarski dolini. Šola na Paškem Kozjaku obsega 12 predmetov o planinstvu.

V Logarski dolini je seveda vsako leto še posebej zanimivo. Mladi planinci se veselijo pohodov v gore, na njih in v taboru pa opravijo še vrsto praktičnih vaj, poslušajo predavanja, prosti čas pa dopolnijo z najrazličnejšimi drugimi aktivnostmi. Letos je bilo v Logarski dolini 25 mladih planincev. Z njimi je delalo sedem vodnikov, vsi po vrsti pa so se trudili, da bi tabor kar najbolj uspel, da bi bilo počutje v taboru čimbolj prijetno, predvsem pa seveda, da bi mladi pridobili veliko osnovnega znanja o planinah in planinstvu. Letos jim je vreme nekoliko ponagajalo, vseeno so se povzpeli na Kamniško

sedlo, na Krofičko, na Križ in nazadnje po Kopinškovi poti na Ojstrico.

V taboru so poslušali predavanja o prvi pomoči, planinski opremi, nevarnostih v gorah, o gorski reševalni službi, orientaciji in se učili vozle, na snežišču so na praktičnih vajah vadili zaustavljanje s cepinom in njegovo uporabo, varovanje, gibanje v zimskih razmerah, v steni pa zabijanje klinov, onove plezanja, reševanje in podobno. Poleg tega so vadili prvo pomoč, imobilizacijo, izdelavo priročnih nosil, prenos ranjenca in podobno. Ne glede na vse jim tudi sicer v taboru ni bilo dolgčas. Na voljo je

bila manjša knjižnica s planinskimi knjigami, dovolj je bilo športnih pripomočkov, risali so in pisali, po večerih pa taborno življenje popestrili s predvajanjem diapozitivov, tabornim ognjem, petjem in glasbo. Vsekakor so se vsi udeleženci domov vrnili z obilico znanja in novih izkušenj, pa predvsem z lepimi vtisi in spomini na pestra doživetja.

Lea Mogilnicki: »V taboru sem prvo leto in mi je izredno všeč. Predvsem je bilo prijetno na turah, zlasti na Križu, saj smo se lahko ob povratku drsali po snežišču. Spali smo v šotorih, vsak večer smo zakurili taborni ogetj, dva sta nam igrala na flavtici in nas takorekoč uspavala, zadnji večer pa nas je obiskal še citraš. V planine hodim že dalj časa. Z mamico in atijem sem opravila že tudi daljše ture, v tabor pa bi še rada prišla, saj je zelo lepo. Tudi v planine bom še dolgo hodila, svež zrak in lepa narava dobro vplivata name.«

Toni Uranjek: »Tudi jaz sem se tabora v Logarski dolini letos prvič udeležil. Bilo je lepo, čeprav nam jo je na prvi turi nekoliko zagodlo vreme. Na Krofički

mi ni bilo všeč, saj pot ni varovana. Bilo me je nekoliko strah, ampak se bom nanjo še povzpel. Najbolj mi je bilo všeč na poti na Ojstrico in na povratku preko Škarj, saj smo se lahko drsali po melišču in snežišču. Planinec sem že od prvega razreda, ko sem prišel z vzponi na bližnje hribe. V planine bom hodil še dolgo, pa tudi v tabor bi še rad prišel, če bo le možno.«

Vodjo tabora **Andreja Kuzmana** in oba tečajnika je na kratko dopolnil še **Rok Preložnik**, ki je dejal: »Na vsakem taboru skrbim za tehnično izvedbo in za varnost naših tečajnikov. Zato imam na vsaki turi s seboj ustrezno opremo, za katero imamo srečo, da si jo lahko sposodimo pri alpinistih, saj je zelo draga in se težko dobi. Na turah sem opazil, da tečajniki še niso dovolj vajeni hoje po meliščih, snežiščih in slučajnih brezpotjih. To je seveda razumljivo, saj so še mladi in nimajo večjih izkušenj. Z leti bodo te seveda pridobili, pridobivanje osnovnih planinskih veščin pa je tudi osnovni namen našega vsakoletnega tabora.«

J. P.

Lea Mogilnicki

Toni Uranjek

Tečajniki v svojem taboru

Obiskali smo

Elkrojevo industrijsko prodajalno v Šoštanju

Ko nekateri v miru in brezdelju preživljajo počitnice in dopust, pa spet drugi v teh vročih in soparnih dneh opravljajo to ali ono delo, ki ga je ne glede na vse, vendarle treba opraviti. Tudi trgovke v Elkrojevi industrijski prodajalni pridno delajo, čeprav so proizvodni delavci tega kolektiva sedaj na zasluženem kolektivnem dopustu.

Da je obisk v industrijski prodajalni tudi v poletnih mesecih vsaj enak ostalim mesecem, smo se lahko sami pripricali, ko smo obiskali to prodajalno in tako zanesljivo trdimo, da je bila njena izgradnja nujna. To kaže tudi podatek, da jo vsak dan obišče veliko kupcev iz bližnjih in daljnjih krajev Slovenije. Ob vsem tem je tudi mesečni promet nezamisljivo visok, saj seže tja do dveh starih milijard dinarjev. To pomeni za štiri prodajalke, dve dopoldne in dve popoldne, kar precej dela.

Im kaj vse je moč kupiti v industrijski prodajalni šo-

štanjkega Elkroja? O tem je vodja prodajalne **Marjana Čekon** povedala: »V Nazarjah imamo centralno skladišče, v katerem se zbirajo vsi naši izdelki za prodajo. Tako vsak teden dvakrat ali trikrat pripeljemo izdelke, predvsem moške, ženske, fantovske in dekliške hlače, v našo prodajalno. Kupcem so na voljo tudi ostali Elkrojevi proizvodi, ki jim bomo jeseni dodali še jakne iz jeansa, ki so tudi sicer najbolj iskane. Prav tako imamo na naših policah izdelke Elkroja, se pravi najboljše hlače, ki so bile med sezono na policah prodajaln po vsej Jugoslaviji. Te hlače trgovci po sezoni vrnejo v

Marjana Čekon: »Na naših policah so izdelki za staro in mlado«

centralno skladišče, od tam pa pridejo v industrijsko prodajalno in jih prodajamo po nižjih cenah. Sicer kakovostne in prvovrstne izdelke prodajamo po enakih cenah,

kot v drugih prodajalnah, izdelki v manjšimi napakami pa so cenejši za 20 do 40 odstotkov. Poleg tega kupcem ponudimo tudi metrsko blago, oziroma ostanke, ki nastajajo pri krojenju naših proizvodov in to za 50 odstotkov ceneje. Prodaja teče zelo zadovoljivo in le redkokdaj se zgodi, da kupca ne bi mogli zadovoljiti. Na vsi moč se namreč trudimo, da bi se ti obiskovalci še vrnili.«

Zapišimo še, da prodajalno obišče največ kupcev v popoldanskem času in da je promet največji ob plačilnih dnevih. Ko smo naključne kupce povprašali, zakaj so se odločili prav za to prodajalno, so nam dejali, da zaradi precejšnje izbire izdelkov in preglednosti le-teh, pa tudi prodajalke so ustrežljive in prijazne, so še dodali.

B. Mugerle

Gornji Grad

Zagreti za kabelsko televizijo

O kabelski televiziji so pričeli v Gornjem gradu razmišljati že pred dvema letoma, takoj torej, ko so zvedeli, da se po različnih krajih že pripravljajo na podobne akcije. Predlog so najprej obravnavali na organih krajevne skupnosti, soglasje za idejo pa so kasneje dobili še na zboru krajanov.

Idejne osnutke in predračun je odlično pripravil **Janez Strgar**, krajan pa so dobili predpristopne izjave in na podlagi prvih prijav so ugotovili, da je večina zainteresentov v samem središču kraja. Sestavili so iniciativni odbor in člani zadolžili za posamezne naloge. Najpomembnejša seveda je, da bi pridobili čimveč krajanov, saj je sedanjih 50 premalo. Če odštejemo veliko predvidenega prostovoljnega dela, znaša trenutno začetna cena 25 starih milijonov. Menijo, da bi lahko

kabelsko televizijo pridobili še letos, pogoj pa seveda je, da se prijavi dovolj interesentov in da se s skupnimi močmi hitro lotijo dela. Več krajanov se bo prijavi, cenejša bo naložba, kasnejše priključitve bodo razumljivo veliko dražje. Upajo, da se bo za kabelsko televizijo kmalu odločilo dovolj krajanov, da ne bo vse ostalo le pri ideji in da se bodo takoj izognili strahovitim podražitvam, ki jih povzroča vsakršno odlašanje in zavlačevanje.

J. P.

Plavalni klub Velenje

Letošnja tekmovalna sezona je bila za mlajše kategorije plavalcev sklenjena z republiškim prvenstvom in sicer za mlajše pionirje skupine B v Trbovljah in skupine A v Kranju. Za starejše pionirje sezona še ni konec, saj je pred njimi še nekaj zahtevnih tekmovalnih prvenstev. Tako je bilo konec tedna v Radovljici državno prvenstvo za starejše pionirje, na katerem se je zlasti izkazala velenjska plavalka **Katja Mijoč**, ki je osvojila dve prvi ter po eno drugo in tretje mesto. Od 30. julija do 2. avgusta bo v Ljubljani še absolutno prvenstvo, na katerem lahko tekmovalci napredujejo v višjo kategorijo, oziroma se lahko z osvojitvijo enega od prvih treh mest uvrstijo v zvezni razred.

Plavalki velenjskega kluba **Katjo Mijoč** in **Renato Rednak** pa ob tem čaka še ena pomembna preizkušnja in sicer balkansko mladinsko prvenstvo, ki bo v turškem Izmiru od 6. do 10. avgusta. Mesto za nastop v reprezentanci i sta si velenjski plavalki priborili na državnem prvenstvu na Reki. **Renata Rednak** bo na tem prvenstvu nastopila na 400 in 800 metrov kravl ter v štafeti 4 x 200 metrov, **Katja Mijoč** pa na 200 metrov delfin, obenem pa je rezerva za 400 kravl.

Koo smo te dni obiskali velenjske plavalce, ki pridno vadijo na odprtém

bazenu, nam je trener **Rajmond Valci** povedal, da bo na mladinsko balkaniado v Turčijo odpotovalo 27 jugoslovanskih reprezentantov s tremi trenerji. Pomembno je, da Jugoslavija brani ekipo prvo mesto z lanskega prvenstva. Vnaprej napovedovati letošnje dosežke je nemogoče, ker ne poznajo tekmovalcev iz ostalih držav. **Katja Mijoč** in **Renata Rednak** sta se na prvenstvo dobro pripravili, pričakuje uvrstitve v veliki finale, pa seveda rezultate blizu državnih rekordov.

B. Mugerle

Sedaj na balkansko prvenstvo

Mlajši tekmovalci so že sklenili sezono, starejše pa še čakajo tekmovalna

Katja Mijoč in Renata Rednak — reprezentantki Jugoslavije na mladinskem balkanskem prvenstvu v Izmiru

Kino Velenje

Vrteti moramo tisto, kar nam ponujajo

Ob polletju tako radi primerjamo rezultate, takšne ali drugačne, analiziramo obdobja, nenazadnje pa preverimo še možnosti za uresničitev vseh zapisanih ciljev.

Ko so to storili v Kinu Velenje so ugotovili, da je v prvih šestih mesecih obiskalo njihove kinematografe okrog 108 tisoč občanov, v enakem obdobju letos le 96 tisoč. Najslabša letošnja meseca, po obisku sodeč, sta bila maj in junij. Takšno preverjanje rezultatov je tudi pokazalo, da so zadnja tri leta najbolj gledani akcijski filmi. Lani so prednjačili Rambo, Karate Kid, glasbeni film Škratni dež, pa plesni Break dens.

»Kar se tiče žanrov letos ni nič drugače,« pravi programski vodja pri Kinu Velenje Milena Džordžević. »Veliko naših občanov je videlo uspešnico Top Gan, Policijsko akademijo 2, Kobro, Remo... Obiskovalci, ki polnijo naše kinodvorane, so predvsem mladi od 14 do 30 leta starosti. Tako kot drugje tudi pri nas pogrešamo starejših filmskih sladokuscev. Trudimo se s peštrimi izborom, vendar pravega učinka še nismo dosegli.«

Osnovna dejavnost zaposlenih tega majhnega kolektiva je redni program — tega izvajajo vsak dan. Filmsko gledališče ob ponedeljkih je namenjeno predvsem filmom, ki imajo svojo kakovost, in so za tiste obiskovalce, ki želijo od te vrste kulture več kot le zabavo, sprostitve. Omenimo pa naj še vsakoletne akcije Pula po Puli, Mini fest, razni filmski ciklusi v sodelovanju s Kinom 16, matineeje, teden otroškega filma — ta bo letos konec avgusta — povsem ob koncu seznama »akcij« pa so šolske predstave.

Tisti, ki pogosteje zahajajo v kinodvorane ali pozorneje prisluhnejo povabilom na ogled kinopredstav, se gotovo večkrat hudejejo čez, drugega tako ne vrtiljo kot kriminalke in razne druge akcijske filme. »Tudi mi sami nismo zadovoljni. Vendar izbora skorajda ni. Vrteti moramo tisto, ker nam ponudijo. To pa je zelo malo in slabe kakovosti. Nič rožnatega se nam ne obeta tudi v prihodnje. Po podatkih enega od obupanih distributerjev ob naših 18 kinematografskih hiš letos uvozilo le 40 filmov. Mi sami jih na leto rabimo okrog 250. Kaj to pomeni za kinematografijo nasploh, same obiskovalce — na to danes kar ne upamo pomisliti.«

Križa odnosa do filma, filmske proizvodnje je po besedah naše sogovornice velika. V drugih republikah ljudem film še nekaj pomeni. Kako torej približati filmsko umetnost ljudem? To vprašanje si zaposleni v Kinu Velenje postavljajo vse pogosteje. Sploh ob dejstvu, da razen kinematografskih hiš nihče ne raz-

mišlja o filmu kot kulturni tvari, ni, kulturni potrebi vsakega izmed nas. Da bi vendarle nekako zapolnili to vrzel, so v Kinu Velenje kupili prenosni kinoprojektor. Preizkusili pa so ga že v restavraciji Merx Gorica in v letnem kinu na Jezeru. Prav tako so povabili k sodelovanju vse krajevne skupnosti in delovne organizacije, da bi bili deležni vsaj malo filmske zabave tudi tisti, ki si filmov ne morejo ogledati v Titovem Velenju, Šoštanj ali Smartnem ob Paki iz takšnih ali drugačnih razlogov.

Možnosti, tudi obljube, obstajajo za uresničitev še ene večje želje, stereo ozvočenje njihove dvorane. To naj bi naredili do konca letošnjega leta. Za to prilagoditve so izbrali že celo film, najboljšo reprizo Top Gana. »Seveda ne bo lahko. Vendar se bomo le tako morda izvlekli iz krize in se uspešno »kosali« z našimi konkurentoma, videom in kabelsko televizijo.«

To še niso vsi načrti tega majhnega kolektiva. Imajo namreč veliko željo, za katero upajo, da jo bodo uresničili v naslednjem srednjeročnem obdobju — novo kinodvorano v središču mesta. Po besedah naše sogovornice bi se občani tako zagotovo navadili hoditi v kino, saj je v njihovem programu vedno kakšen film, primeren za vsako starostno strukturo. Sedanja kinodvorana

je od centra namreč precej oddaljena. Ne samo, da bi se tako filmsko izobraževali, ampak bi tudi precej prispevali k drugačnemu odnosu do te pastorko v slovenski kulturi.«

Iz bogatega in pestrega delovnega programa do konca leta naj omenimo Pulo po Puli, ta bo v začetku prihodnjega meseca, zanj pa je med našimi ljubitelji filmske kulture kar precej zanimanja, konec avgusta bo na sporedu teden otroškega filma. Kot obljublja programski vodja Milena Džordžević, bodo lahko mladi obiskovalci tokrat videli nove ameriške risanke in tudi filme za nekoliko starejše — Čarobni gozd — prvo koprodukcijo jugoslovanskega risanečnega filma z ameriško kinematografsko hišo, — Pes, ki je zaustavil vojno, Medvedke dobrega srca, reprizo Nenavadnega psa čuvaja. Nato še mini fest, novembra in decembra pa še filmski ciklus v sodelovanju s Kinom 16. Morda le še nekaj zanimivih in privlačnih naslovov: Polica št. 1, Karate Kid 2, Žrelo 3, Zaklad Salomona, Bouter 2, Žikina dinastija, Božji oklep. V filmskem gledališču bodo predvajali Misija, Sladke sanje, Uradna verzija, Mona Lisa, ob koncu leta pa bomo lahko videli letošnjo svetovno filmsko uspešnico Platon.

— tap —

Dvignjeni zastor

49

Krpanje čolnov

Poletje je, čas kislh kumaric. Že res, da ne manjka sveže zelenjave, tod ljudje smo na dopustih, ne ljubi se nam, uspavani smo. Na žalost to (da spimo) vedno neprimerno bolj oni, ki (nepoklicano sicer, pa vendar) krojijo našo usodo. Spomnimo se, koliko zelo pomembnih zakonov in dekretov je bilo v naši deželi že sprejetih prav med poletnimi počitnicami! Spomnimo se naprimer, da prav zdaj potekajo razprave o predlogu za spremembo Ustave, spomnimo se, da se Zakon o združenem delu še kar spreminja (kljub slovenski zahtevi, da se počaka), da bomo očitno dobili oborožene carinike, da za september »napovedujejo« drastične podražitve, da predlog Zakona o pedagoški službi še ni mrtev, da se pripravljajo spremembe družbenih načrtov itn.

Spomnimo se, da se je medtem skoraj neopazno končala Univerziada v Zagrebu. Neopazno zato, ker je ni prenašala nobena od toliko najavljenih svetovnih TV mrež (denarici!). Stala je (z obnovo Zagreba) 396 milijard dinarjev ali 590 milijonov USA dolarjev. To je za 128-krat več, kot so kot zabetonirano dejstvo leta 1983 omenjali prireditelji. Če bi držalo, da je posredi inflacija, kot danes skromno pripominjajo, potem bi to pomenilo, da je bila ta med leti 1983—1987 poprečno 336%. (Prvotna cena Univerziade leta 1983 je bila 3,1 milijarde, pred kratkim objavljena 396 milijarde, pa izračunajte!). Omenjenih 590 milijonov dolarjev pa je nekaj več denarja, kot ga nismo pred kratkim uspeli

plačati upnikom za zunanje dolgove. V tujini to označujejo kot bankrot države, če neplačilo ni povezano z odlogom ali moratorijem. Kako žečkljivi dogodki za vroče poletne dni, kajne?

Toda mi živimo v Šaleški dolini. Dekrete, zakone in ukrepe z državnih in republiških vrhov sprejemamo bolj ali manj vdano. Še posebej v poletnih mesecih, ko se ukvarjamo s krpanjem čolnov, kupovanjem plavalnih obročkov, iskanjem poceni kampov in obdelovanjem vrtoč, ki nam bodo s kislimi kumaricami sladili mrzle zimske dni. Tudi če gremo z glavo skozi zid, se temu ne moremo upreti.

Tudi v Dvignjenim zastorom ne, to nam je pač jasno. Zato, dragi bračci, vam vse do jeseni ne bomo več težili z črnimi napovedmi in dokazovanji o mračni (ekološki) prihodnosti naše doline. Ne le, da se podrejšamo namigu z enega od vrhov (češ, prenehajte že z neargumentiranimi napadi); podrejšamo se tudi vašemu poletnemu (prijetnemu?) razpoloženju, ki si ga gotovo ne date motiti z branjem takšnih prispevkov.

Tudi v naši rubriki lahko torej v naslednjem mesecu in pol pričakujete lahkotnejša besedila. Danes žal ne: tudi mi preteklega tedna nismo znali izkoristiti za pisanje, saj smo bili na morju, barvali smo kolesa, obdelovali vrtove, lovili ribe, kuhali eksotična kosila, popravljali avtomobile, se spopadali s soparo in — hodili v službo.

Tako je pač! Prijetno poletje vam želita KINO 16 in Dvignjeni zastor!

Vane GOŠNIK

Lestvica NAJ politikov

Prvo kolo akcije celjskega aktiva društva novinarjev, v kateri izbiramo najbolj in najmanj priljubljenega politika na območju osmih občin celjske regije, je za nami. Akcija se še ni prav dobro pričela, saj je zaenkrat, po prvem kolu še premalo kupnov (vsega nekaj preko dvajset), da bi z njimi oblikovali že prvo lestvico. Tudi politiki akcije v občinah niso najbolj sprejeli, kar je po svoje zelo zgornjo. Kljub temu z akcijo, ki naj bi trajala vse do konca maja 1988, nadaljujemo in vas vabimo, da v njej sodelujete.

Akcija vam namreč ponuja kar dvojno zadovoljstvo — v njej lahko poveste, kaj mislite o politiki na Celjskem, česar pri volitvah niste mogli, saj niso bile neposredne (v kandidacijske postopke pa se tudi niso vključevali vsi občani). Drugo zadovoljstvo je, da si s sodelovanjem v akciji lahko prislužite eno do številnih privlačnih nagrad. Glavno vam že izdamo. To je turistično potovanje za eno osebo v črnogorsko primorje za sedem dni. Nagrad bo še veliko, vendar o njih podrobneje v jeseni.

To pot dodajamo le vabilo, da sodelujete v akciji in na uredništvo časopisa do konca avgusta pošljete eno ali več pravilno izpolnjenih glasovnic. Upoštevali bomo le tiste, ki bodo v celoti izpolnjene in pravočasno odposlane.

Najbolj oziroma najmanj priljubljena politika lahko izbirate med nosilci izpostavljenih družbenopolitičnih in oblastvenih funkcij.

Predsednik MS SZDL: Filip Baskovnik

Sekretar MS ZKS: Dane Rinc
Predsednik MS ZSS: Ivan Kramer
Predsednica MS ZSMS: Anka Vetric

Sekretar Sveta osmih občin: Ludvik Mastnak
Predsedniki SO: Tone Zimšek (Celje), Jože Krašovec (Laško), Anton Boršnak (Mozirje), Avgust Špoljar (Slov. Konjice), Vlado Gorjup (Sentjur), Veljko Kolar (Šmarje), Drago Šulek (T. Velenje), Ludvik Semprižnik (Zalec).

Predsedniki IS: Miloš Pešec (Celje), Roman Matek (Laško), Ivan Kos (Mozirje), Stane Kokelj (Slov. Konjice), Sergej Šešerko (Sentjur), Marjan Babič (Šmarje), Miran Arzenšek (T. Velenje), Anton Bratuša (Zalec).

Predsedniki OK SZDL: Drago Medved (Celje), Zlatko Pavčnik (Laško), Zdravko Novak (Mozirje), Marija Poličar (Slov. Konjice), Ludvik Mastnak (Sentjur), Milan Matko (Šmarje), Nada Zavolavšek-Hudarin (T. Velenje), Janez Meglič (Zalec).

Sekretarji OK ZKS: Stane Mele (Celje), Tonček Brilej (Laško), Anka Sivec (Mozirje), Majda Grolegar (Slov. Konjice), Martin Vodušek (Sentjur), Franc Vekovar (Šmarje), Drago Blagus (T. Velenje), Vojko Koprivšek (Zalec).

Skrbno izbran korak

Predsedniki OS ZSS: Majda Meštrov (Celje), Miha Prosen (Laško), Ivan Purmak (Mozirje), Albin Borko (Slov. Konjice), Ivan Gračner (Sentjur), Ludvik Kučič (Šmarje), Ciril Grebenšek (T. Velenje), Ivan Vodlan (Zalec).

Predsedniki ZB NOV: Olga Vrabčič (Celje), Lazo Brod (Laško), Vlado Miklavc (Mozirje), Tone Turnšek

(Slov. Konjice), Avgust Božič (Sentjur), Jože Lojen (Šmarje), Nestl Žgank (T. Velenje), Rado Cilenski (Zalec).

Predsedniki OK ZSMS: Nevenka Mulej (Celje), Milko Škobrne (Laško), Franc Kotnik (Mozirje), Marinka Marzidošek (Slov. Konjice), Stane Štojan (Sentjur), Franci Strašek (Šmarje), Bogdan Gregorin (T. Velenje), Sonja Kupec (Zalec).

IZ DOMAČIH LOGOV. IZ DOMAČIH LOGOV. IZ DOMAČIH LO

Reci(pročja): poletne trditve

Ni res, da bodo tud' v Rudniku lignita Velenje uvedli »stoječi zajtrk«, tako kot v Gorenju. Knapi že od nekdanj pomalicaajo sede.

XXX

Skrajšano ime za Glasbeno šolo Frana Koruna-Koželskega (FKK) nima nobene zveze s kratico FKK (nudistična plaža), ker v tej šoli nikoli ni golih in bosih.

XXX

Razpisni pogoji za direktorja Kina Velenje — obvladanje slovnice in govornega angleškega jezika — mi ni na kožo pisan, saj ne znam niti nemškega jezika.

XXX

Ni bojzani, da bi »študentski servis«, ki je v Titovem Velenju odprl svojo poslovalnico prevzel delo našim obrtnikom in OZD. Studentje (in dijaki) so bolj zagreti za zaslužek kot za delo.

XXX

Najnovejša reorganizacija v Gorenju ne pomeni, da se teorija o tozidih ni obnesla. Le uvideli so, da je skrajni čas upoštevati rek: »Reši se, kdor se more...«

Slišal sem... bla, bla!

Nek imenovan (pa ne tukaj) tovariš je na vrhunskem idejnopoličnem sestanku v občini izjavil: »Tisti, ki delamo na področju ekologije in za ekološko gibanje, smo v Našem času najbolj onesnaženi.«

Ni omenil, kaj delajo!

Po letu 1950 je življenje krojilo zakone, po letu 1980 pa (žal) zakonodaja razkrajja življenje, je na predsedstvu OK ZKS citiral en tovariš. Še sreča, da sem pozabil kodo.

Ko so na nekem forumu v naši občini obravnavali analizo tez o aktualnih idejnopoličnih razmerah v družbi in v ZK, je udeleženec zafkljivo vprašal: »Ali bodo izšle tudi teze za praktično uporabo?!«

Na usposabljanju za politično delo in uporabo novih spoznanj v praksi (v raznih manjših DPO asociacijah) se je NEKOMU utrnila misel: »Klasičnega delavskega razreda ni več...« Menda je mislil dodati še: »ostali so le še razredi...«, pa tega ni storil, ker se je spomnil svojega razreda.

Znan politični »inovator« iz naše regije je na nedavnem posvetu komisije za informiranje in politično propagando menil: »Rušenje vsega za nazaj ni smiselno...«. Ko sem dodal, »da rušenje vsega v naprej ne moremo dovoliti,« je bil posvet zaključen.

Vse pogosteje slišimo Čigav citat: »Nismo družba v krizi, smo v paralizii.« Kriza mine, paraliza žal ostane!

Jože Miklavc

Lestvica NPP
NAJBOJLJ PRILJUBLJEN POLITIK JE _____
zato, ker _____

NAJMANJ PRILJUBLJEN POLITIK JE _____
zato, ker _____

Naslov _____

Upoštevam le v celoti izpolnjene glasovnice. Glasovnice zbirajo do 5. v mesecu uredništva: Bohor žari, Dravinjski glas, Naš čas, Novi Tednik, Savinjski občan, Savinjske novice in Utrip. Lestvico priljubljenosti bomo objavljali vsak mesec. Natančni podatki o »volilcih« so nam potrebni zaradi nagradne igre.

KOLEDAR

ČETRTEK, 30. julija — **PETER PETEK**, 31. julija — **IGNAC SOBOTA**, 1. avgusta — **ALFONZ NEDELJA**, 2. avgusta — **BOJAN PONEDELJEK**, 3. avgusta — **LIDIJA TOREK**, 4. avgusta — **NEDELJKA SREDA**, 5. avgusta — **SNEŽANA**

G. PREBIVALSTVA

POROKE:

Ivan PEČOVNIK, rojen 1956, dipl. ing. rudarstva iz T. Velenja in ROMANA ČREP, rojena 1963, administratorica iz Titovega Velenja; JANEZ REHERMAN, rojen 1964, tesar iz Lokovice in BRANKA KVARTIČ, rojena 1967, medicinski tehnik iz Titovega Velenja; JOŽE ŠVENER, rojen 1965, varilec iz Titovega Velenja in NEVENKA POBEC, rojena 1966, strojni tehnik iz Titovega Velenja; IZUDIN SMAJLOVIČ, rojen 1963, vrtnar iz Titovega Velenja in GOSPA STOJNIC, rojena 1959, delavka iz Titovega Velenja; VIKTOR LUŽNIK, rojen 1965, orodjar iz Spodnjega Dolca in NATALIJA GERŠAK, rojena 1967, orodjarka iz Titovega Velenja; FRANC GLASENČNIK, rojen 1959, kmetovalec iz Zavodnjah 44 in SASA ČOPAR, rojena 1966, gospodinja iz Šentvida pri Zavodnjah 14.

ROJSTVA:

V mesecu juniju je bilo rojenih 41 dečkov in 37 deklic

SMRTI:

ANTON TRATNIK, delavec iz T. Velenja, Saleška 19, rojen 1956; JOŽEF PRAPROTNIK, upokojenec iz Malega vrha 26, rojen 1921; ROZA MIKEK, upokojenka iz Gaber 13, rojena 1906; MARTIN URLEB iz Paške vasi 9, rojen 1937; TEREZIJA VEBER, upokojenka iz Polzele 195, rojena 1910; JERNEJ SEVER, upokojenec iz Ljubljane, Poljanska 9, rojen 1909; IWAN MEKLAV, upokojenec iz Titovega Velenja, Kidričeva 23, rojen 1928; MARIJA ŠALAMON, upokojenka iz Lačje vasi 15, rojena 1904; KAREL ROŽANEC, upokojenec iz Celja, Kajuhova 11/II, rojen 1917;

Mali oglasi

OSEBNI AVTO R-4 TLS, letnik 1976, dobro ohranjen, ugodno prodam. Telefon 853-372.

NEMŠKE OVČARJE, z rodovnikom, odličnih staršev, prodam. Telefon 858-417.

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, da bo slaščičarna Movh v Šoštanju zaradi kolektivnega dopusta zaprta od 28. 7. 1987 do 12. 8. 1987

MOTORNO KOLO TORI, NOVO, TER BARVNI TV PRODRAM. Telefon 857-179, Rudi Marzel, Tomšičeva 10, Titovo Velenje.

TAKOJ ZAPOSIM DELAVKO ZA ŠIVANJE. Telefon 851-668.

UGODNO PRODAM DVA DOBRO OHRANJENA POSTELJNA JOGI VLOŽKA. Telefon 857-338.

LOKAL ZA MIRNO OBRT v centru Šoštanja dam v najem. Pisne ponudbe pod šifro "Center" pošljite na upravo lista.

NOVO SEDEŽNO GARNITURO, RAZTEGLJIVO, «PINGVIN», 30 % ceneje, prodam. Telefon 882-188.

ČRNOBELI TV JASNA UGODNO PRODAM. Telefon 854-093.

MINI AVTO COMPONENTE ZNAMKE CLARION prodam. Telefon 882-758.

KUHINJO, KOMPLET S ŠTEDILNIKOM IN HLADILNIKOM, PRODAM. Informacije dopoldan 854-496 — do 15 ure, popoldan 853-373.

WARTBURGA KUPIM ZA REZERVNE DELE. Jože Tabor, Prešernova 2, Titovo Velenje.

KAVČ, ŠTIRI FOTELJE IN DNEVNO OMARO, NIZKO, PRODAM. Telefon 854-375.

LEND ROVERJA, MANJŠI TIP, prodam, ali zamenjam za manjši osebni avto. Ivan Pocajt, Veliki vrh 10, Šmartno ob Paki.

PRODAM NEDOGRAJENO HIŠO V BLIŽINI TITOVEGA VELENJA. Telefon 853-481, dopoldan.

OTROŠKI ŠPORTNI VOZIČEK ZA DVOJČKE PRODAM. Demirovič, Šalek 83, Titovo Velenje.

DOBRO OHRANJEN VW, letnik 1968, v voznem stanju, prodam. Telefon 853-363, popoldan.

VIDEO RECORDER FISHER VHS in športni voziček prodam. Telefon 857-539.

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE							
DO MODNI SALON	ekonomist	— planer-analitik	x	nč	15	280.000	1
GORENJE DS INTERNA BANKA	ekonomski tehnik	— evidentičar	1	nč	8	148.555	1
GORENJE DS INTERNA BANKA	ekonomski tehnik	— evidentičar	1	dč	8	148.555	1
DO MODNI SALON	prodajalec	— prodajalec tekst.	x	dč	15	170.000	1
DO MODNI SALON	sklad. delavec	— skladiščni del.	x	nč	15	145.000	1
KLANČNIK VERA	avtomobil. klepar	— avtoklepar. d.	x	nč	8	250.000	1
OBČINA MOZIRJE							
ELKROJ — TOZD KONFEKCIJA	konfekcionar	— konfekcionar	x	nč	8	170.000	10

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL. = število delavcev

ČEVJARSTVO IRMAN. Trg Bratov Mravljakov 8, Šoštanj, obvešča cenjene stranke, da bo obratovalnica od 1. do 24. avgusta zaprta zaradi kolektivnega dopusta. Hvala za razumevanje!

OSEBNI AVTO ZASTAVA 126 P PRODAM. Telefon 857-889, zvečer.

OSEBNI AVTO KADET 1,6 D — letnik 1984 ter čoln mastral 9 D z motorjem Tomos 4 prodam. Telefon 858-420.

VIDEO RECORDER GOLD-STAR, mali barvni TV Tehnic prodam. Vse z deklaracijo. Oglede mogoč v soboto od 11. do 13. ure. Vrnjačke banje 5, Samo Horvat.

ZASTAVO 126 P PRODAM. November 1980. Telefon 882-387.

ZATEKEL SE JE ČRN KUŽEK pasme španjel. Lastnik ga dobi pri Acman, Kavče 1, Titovo Velenje.

CAMP PRIKOLICO, 2 + 1, poljske izdelave, prodam. Jože Uranjek, Vrnjačke Banje 2, Titovo Velenje, telefon 858-214.

PRODAM ČOLN MAESTRAL 18, star 2 leti. Telefon 853-960, Majhen, Rečica ob Paki 42.

HI-FI STOLP SHARP 2 x 45 W prodam. Telefon 853-194.

PRODAM LADO RIVA 1300, september 1986. Telefon 831-311, od 6. do 14. ure.

ŠE NEMOTIRANO, NOVO, PLOČEVINASTO GARAŽO PRODAM. Telefon 882-706.

MARIJA ŠPEGLJ ZA MUTE obvešča kupce, da prodaja 7 tednov stare piščance nesnice HISEX, dvakrat cepljene, krmljene s koruznim šrotom, cepljene so tudi proti kugi. Dobite jih vsak dan, tudi ob nedeljah, cena je 1200 din, ki pa velja le nekaj dni. Nesnice vam bodo že letos zagotovo nesle. Telefon 062 — 873-202.

VARSTVO NA DOMU NA GORICI IŠČEMO ZA ENOLETNO PUNČKO s 1. 9. 1987. Telefon 854-604. Plačilo po dogovoru.

Kronika

MILIČNIKI SO ZAPISALI

Tudi pretekli teden so imeli velenjski miličniki veliko dela, še posebej s številnimi vplomi v stanovanja oziroma v stanovanjske hiše. Upajmo, da bodo prišli predrznim vlomilcem kmalu na sled, in da bodo ti za svoja dejanja odgovarjali.

ŠTEVILNE TATVINE KOLES Z MOTORJEM

Veliko lastnikov koles z motorjem je bilo prejšnji teden neprijetno presenečenih, ker so ostali brez svojih priljubljenih prevoznih sredstev. To se je med drugim zgodilo Tomažu L., ki so mu kolo z motorjem, 20. julija, ukradli v Gaberkah, kjer je bila veselica.

NEZNANEC POŠKODOVAL AVTOMOBIL

V noči na 21. julij je neznanec poškodoval osebni avtomobil Irene B. parkiran na Gorici. Razbil je steklo in poškodoval karoserijo, pri čemer je nastala precejšnja materialna škoda.

IZ STANOVANJ ODNESLI DENAR IN NAKIT

V noči na 22. julij so neznanci vlomili v več stanovanjskih hiš na Cesti pod parkom. Iz stanovanjske hiše Antona B. so odnesli večjo vsoto denarja, enako tudi iz hiše Cirila J., iz hiše Franca L. pa so vlomilci poleg denarja odnesli tudi nakit.

VLOM V VIKEND OB JEZERU

Prav tako v noči na 22. julij je neznanec storilec vlomil v vikend ob jezeru Mirka R. Odnesele je roštilj ter poškodoval okno.

PADEL S KOLESOM

Voznik kolesa z motorjem Ivan Krečič (1929) se je peljal 22. julija malo pred 22. uro po Korški cesti v Titovem Velenju. Peljal je proti Kidričevi cesti. Ko je nameraval zaviti na kolesarsko stezo, je s prednjim kolesom trčil v robnik kolesarske steze, padel po cestišču in se hudo telesno poškodoval.

KRŠENJE NOČNEGA MIRU

V teh poletnih dneh je veliko občanov očitno zelo veselih in to kažejo med drugim z glasnim navijanjem svojih radijskih sprejemnikov oziroma kasetofonov — tudi pozno v noč. Nič jim ni mar, da s tem motijo svoje sosedje, potem pa morajo pri tem posredovati miličniki. To so morali zadnji teden storiti kar nekajkrat, najpogosteje na Stantetovi, Korški in Foitovi cesti, pa tudi drugod.

gorenje sestavljena organizacija združenega dela, o.o.,

Delavski svet Gorenje SOZD

razpisuje

prosta dela in naloge

PODPREDSEDNIKA PO GORENJE SOZD ZA PODROČJE DRUŽBENOEKONOMSKIH IN SAMOUPRAVNIH ODNOSOV

Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- visoka izobrazba družboslovne usmeritve
- najmanj 5 let delovnih izkušenj na enakem ali sorodnem področju.

Izbrani kandidat bo imenovan za 4 leta in bo lahko po poteku mandata ponovno imenovan.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi razpisa na naslov: GORENJE, sestavljena organizacija združenega dela, Partizanska 12, 63320 Titovo Velenje, Sektor razvoja samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov, z oznako na ovojnici »Za razpis Gorenje SOZD«.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 45 dneh po končanem razpisnem postopku.

Občinska gasilska zveza Velenje

Na kotalka - lišču bo mokro in veselo

Občinska gasilska zveza Velenje bo v nedeljo popoldne na velenjskem kotalkališču pripravila zanimivo tekmovanje v mokrem nogometu.

Tekmovanje bodo pričeli ob 15. uri in se ga bodo udeležile tudi ekipe gasilskih društev sosednjih občinskih gasilskih zvez. Vstopnine razumljivo ne bo, organizatorji pa priporočajo obiskovalcem, da oblečejo dežne plašče, kopalke ali kaj podobnega.

Pa še to! Da ne bi kdo mislil, da bo to tekmovanje kar tako, naj povemo, da ga bo snemala tudi ljubljanska televizija, prispevek pa si boste lahko ogledali še istega dne.

Pridite, ob mokrem nogometu še nikoli ni bilo dolgčas.

SKALJENA KREPITEV MOČI — Brez zamere. Tudi mi smo se odločili poletne počitnice preživeti na svežem in zdravilnem planinskem zraku. Narava in vse ostalo kar zraven sodi je v redu, moti nas le to, da vso pomlad nismo uspeli dobiti vseh potrebnih papirjev za nujno obnovo našega vikenda. Pa kaj zato, saj smo konjsko vzdržljiv, moči za konkretna opravila v prihodnjih mesecih pa tudi rabimo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, dedija in pradedija

Ivana Kovača

13. 7. 1913 — 24. 7. 1987

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znancem in sodelavcem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se DO PTT Celje, TOZD Titovo Velenje, častni straži, pevskemu zboru, govornikom za poslovilne besede in župniku za opravljen obred.

Žalujoči: žena Franciška, sinovi Ivan, Ernest, Marjan, Stanko, Darij, Aco in hčerka Danica z družinami.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega moža in očeta

Franca Šneka

19. 6. 1936 — 23. 7. 1987

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, znancem, sodelavcem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se DO RLV, rudarski častni straži, govornikom za poslovilne besede in župniku za opravljen obred.

Žalujoči: žena Dragica in hčerka Branka

Nepozabni dnevi v neokrnjeni naravi

Čudovito je živeti v neokrnjeni naravi. Taborniki to najbolje vedo in o tem so nas tisti, ki preživljajo letošnje poletne dni v Ribnem pri Bledu, tudi prepričali. Obiskali smo jih v njihovem lepem Kajuhovem taboru.

Med Radovljico in Bledom, v neposredni bližini Save, leži lepa vasica Ribno. Nedaleč od nje, v zares čudovitem neokrnjenem okolju, so si našli svoj prostor nekateri slovenski taborniški odredi, med njimi tudi velenjski. Blizu skupaj so, pa vendar vsak zase, tako da se pri svojih aktivnostih ne motijo.

Kajuhov tabor ima že dvajsetletno tradicijo. S prizadevnostjo so ga izgrajevali taborniki v času svojega bivanja v njem in danes je resnično takšen, da so nanj upravičeno ponosni. Ravno dovolj udobja nudi, ustreza pa tudi vsem sanitarnim zahtevam, tako da lahko letuje v eni izmenici v njem po okoli 200 otrok. Tu bo letos preživelo nepozabne počitnice kar okoli 500 otrok naše občine.

Nepozabne? Mirno lahko trdimo! O tem so nas prepričali navdušeni obrabi mladih tabornikov. Tako sproščeni so bili, da je to kar težko opisati. In tako zelo zadovoljni, pa veseli. »Prijetno je tukaj,« so vsi vprek pripovedovali. »Imamo se lepo, delamo toliko zanimivega...« Prav gotovo je res tako, o tem smo se kasneje prepričali tudi sami, ko smo jih obiskali v njihovih vodovih koticčkih, še pred tem pa smo se zapletli v pogovor s Teo Podgoršek, vodjo tabora in mladim taborovodjo Jožetom Pozničem.

Tea nam je takoj na začetku povedala, da na takšen način taborniki vzgajajo svoj kader. »Tako je treba prijeti za delo, tudi tisto najbolj zahtevno in odgovorno. Seveda ga zaupamo najbolj prizadevnim in sposobnim mladim tabornikom.«

V Ribnem so v dveh izmenah taborili letos že taborniki iz velenjskih osnovnih šol, v času našega obiska pa so bili tam Šoštanjčani, ki so se jim pridružili še taborniki iz Laškega, s katerimi že nekaj let uspešno sodelujejo.

Kot sta povedala Jože in Tea je program letošnjega taborjenja v Ribnem zelo raznolik. Kako tudi ne? Med taborniki so tisti najmlajši (predšolski), ki so se tokrat prvič podali na pot brez staršev in taborniško življenje še le spoznavajo. Njihovi izkušeni kolegi se seveda trudijo, da bi

jim tukaj ugajalo in da bi taborniki tudi ostali. Tu pa je bilo tudi veliko že zelo izkušenih tabornikov in tudi za njih je treba pripraviti takšen program, da jim bo na taborjenju zanimivo, da se ne bodo dolgočasili. Zanje so organizirali vodniško solo, v kateri se je 11 najbolj izkušenih tabornikov šoštanjkega odreda zelo trudilo, da bi osvojilo ta taborniški naslov in se tako usposobilo za prenašanje izkušenj na mlajše rodove. Zahteve sploh niso tako enostavne kot bi človek mislil. Saj zares ni kar tako preživeti noč v bivalju vsaj kilometer stran od ostalih, osvojiti in obvladati pa je treba še marsikatero zahtevno veščino.

Po napornih aktivnostih tabornikom seveda tekne okusna hrana, ki jo pripravljajo izkušene kuharice. Ni jim pretežko, saj so pred leti tu uredili lepo kuhinjo. Tudi kuharice so v taboru zadovoljne. Kako tudi ne? Mladim vse kar pripravijo tukaj tako tekne, da jih je veselje opazovati. Imajo pa tudi salon, v katerem se

še zlasti radi zadržujejo po večerih, ko posedijo ob ognju ter si privošči kozoček ali dve — kokakole ali ore seveda, ki ju dobio pocieni.

V taboru imajo tudi zdravnico, ki ublaži to in ono bolečino, če je potrebno. Vsi skupaj pa so taborniki, sproščeni in razigrani in vsi enaki. Živijo v naravi, se ji prilagajajo, jo občudujejo, se zlivajo z njo.

Obvladati to pa ni kar tako. Če ti uspe, si zares tabornik v pravem pomenu besede, si tabornik, ki te življenje v naravi bogati, ti nudi posebno zadovoljstvo.

Lahko smo ponosni, da imamo v občini toliko takšnih tabornikov, ki so to dosegli in ki so pripravili svoje znanje prenašati na mlajše rodove. Tako nam raste obsežna taborniška generacija. Tokrat smo omenili namreč le tiste, ki taborijo v Ribnem. Povedati pa je treba, da so v teh dneh odprli tudi tabor v Savudriji ob morju, od koder bi prav gotovo lahko zapisali zelo podobno, pa vendar malo drugačno zgodbo. Taborjenje na morju je pač nekoliko drugačno od tistega v gorskem svetu.

M. Zakošek
T. Podgoršek

Med sproščeno igro se mladi taborniki veliko naučijo

Neokrnjena narava daje veliko možnosti — ob potoku so mladi taborniki postavili mlinček

Delo je organizirano v vodovih koticčkih

Anketa

»Povsod je lepo, v Ribnem najlepše!«

Naša mladež preživlja tele resnično vroče počitniške dni na najrazličnejše načine. Nekateri se srečujejo s sošolci, zopet drugi obiskujejo stare mame in očete, tretji so preživeli ali še bodo kanček dopusta s starši na morju, kar okrog 650 pa je bilo letos takšnih, ki so se odločili za taborjenje v Ribnem. Te smo tudi obiskali.

Se sreča, da smo se odpravili na pot tako zgodaj. Kajti, ko smo prispeli v Kajuhov tabor, so se vodi že »spravljali« v svoje vodove koticčke. Kaj delajo, kakšen je njihov dan, kaj vse so se in kaj se še bodo naučili, ... pa še se bodo naučili, ... pa še na vrsto drugih vprašanj smo hoteli imeti odgovore. Tako le so pripovedovali:

Tea Podgoršek, vodja tabora: »V navadi je že, da smo taborniki dobro organizirani. Tudi letos smo. Naš odred sestavljajo četa Kajuhove šole,

četa Biba Roek iz Šoštanjke, četa iz Pesja, pridružili pa so se nam tudi taborniki iz Laškega. Pod platno streho nas je v tej izmeni kar 180. Program, ki ga izvajamo, je zelo pisan, sploh za predšolske — murne. Teh je letos zelo veliko. Nič manj pa ni program zanimiv za mlajše in starejše čebelice, tabornike do 16. leta starosti ter klubovce, ki nam pri delu pomagajo. Lepo vreme bomo zagotovo dodobra izkoristili in se poskušali naučiti čimveč taborniških veščin.«

Kristian Kolman — Povštar: »S šoštanjskimi taborniki nadvse uspešno sodelujemo že od leta 1982. »Spoznali« smo se preko vodniške šole, pri njih vzgajali vodnike in tako poskrbeli za razmah taborništva v naši občini. Sodelujemo na vseh področjih kolikor se le da. Skupaj načrtujemo razne aktivnosti, tekmujejo med sabo, odhajamo na izlete, ... Letos nas je tu kar 27. Všeč nam je, saj Ribno nudi veliko možnosti za življenje v naravi, za razvijanje raznih taborniških dejavnosti. Skratka, odlično se razumemo in radi bomo še prišli med Šoštanjčane.«

Saša Glaser: »Ljubezen do narave, pestre počitnice, dru-

žba in še kaj me je letos že šestič privabilo sem v Ribno. Tu opravljam »dela in naloge« vodnice. Na skrbi imam sedem mlajših medvedkov in čebelic. Imamo svoj vodov koticček, v katerem se učimo kako preživeti v naravi, vrsto drugih taborniških veščin, trenutno pa se pripravljamo na prvi let. Tudi pojemo, igramo, dolgega časa ne poznamo. Zato o našem bivanju v Ribnem vse naj, naj.«

Janja Javornik in Marko Kolenc: »Oba sva iz čete Pesje, ki še nima svojega taborniškega imena. Toda, do konca ga bomo že »našli«. V Pesju nas je sedaj okrog 50, v Ribnem nas tabori 25. Prvič smo tu in zelo nam je všeč.

Prav včeraj smo »delali« zelo zahtevno taborniško veščino — molk. Ta dan moraš biti tiho od vzhoda do zahoda, od prvega do večernega zbora.

To ni enostavno, pa še jesti ne smeš nič. Nekateri smo zdržali, nekaj jih pa tudi ni.

V naslednjih dneh bomo bivakirali. Poleg taborniških veščin se igramo, kopamo, tekmujejo, spoznali smo nove prijatelje. Veseli smo, da nam je pri ustanavljanju čete tabornikov v Pesju priskočila na pomoč krajevna skupnost, in da je toliko razumevanja za naše želje našla šola in mentorica. Povsod je lepo, v Ribnem najlepše. Še večkrat bomo tako kot letos preživljali počitnice.«

Branko Tamše: »Končal sem drugi razred osnovne šole Biba Roek v Šoštanju, sodim pa med stare tabornike. Pridružil sem se jim namreč že veliko prej. Sem v skupini mlajših medvedkov in za mano so še vse taborniške veščine, ki jih mora ta skupina znati. Tako všeč mi je v Ribnem, da sem letos že tretjič tu. In še gotovo bom. Počitnice preživljam s taborniki tudi na morju, vendar je tu lepše.

Včeraj smo se pripravljali na tekmovanje z lokom, imeli nočni pohod, ... Od vsega najraje stražim. Med »starimi mi« je vedno lepo in tudi letos je tako. Dolgčas, kje pa. Nanj nimamo časa pomisliti. Toliko lepega je tu.«

Tea Podgoršek

Kristian Kolman

Saša Glaser

Janja Javornik

Marko Kolenc

Branko Tamše